

Primus de Anima

Folio primo

Intra iniciu libri de ani

ma. Queritur primo. verum de anima sit scientia. Dicendum q^d sic. quia de illo est scientia quod h^{ab}et passiones per principia de ipso demonstrabiles. sed sic est de anima. ergo de anima est scia. Maior pars. q^d eadem requiritur ad demonstrationem z sciam. q^d demonstratio est syllogism^{us} faciens scire. sed illa sufficit z requiritur ad demonstrationem. sicut p^{ri}mo in principio p^{ri}mo posteriorum. Minor ostenditur. q^d principia anime sunt illa que ponuntur in diffinitione anime. z hoc est de intentione Aristotelis. secundo posterionum. q^d ponit ad hoc duas causas. Prima est. q^d idem sunt quid z propter quid. z idem sunt diffinitio que est causa diffinitio z diffinitio que est medium demonstrationis. Secunda est. q^d dicit q^d diffinitio est medium demonstrationis potissime. Passiones autem sunt vita aut potentie anime. Posterior pars. anima dupl^{ix} capi. Uno modo vt genus s^{ec}unde se extendit ad animam vegetatiuam sensitiuam z intellectiuam. et sic anime passio est viuificare siue vitam dare. Alio modo accipitur anima s^{ec}unde diuersas eius spes. et sic anime potentie sunt eius passiones. Potest ergo sic fieri demonstratio. ois actus p^{ri}mus subalis corporis phisici organici est viuificas. sed anima est actus p^{ri}mus z ergo anima est viuificas. Et hoc est quod alij sic demonstrant. ois actus p^{ri}mus substantialis z est p^{ri}ncipium operationum vitalium. sed anima est huiusmodi. ergo zc.

Arguitur. omnis passio realis debet distingui a suo subiecto. sed viuificare non distinguitur ab anima. q^d non est eius passio. Minor pars. q^d vita z anima idem sunt. vt dicit philosophus p^{ri}mo elenchor^{um} circa fallacia s^{ec}unde cam vt causam. Odm q^d viuificare capis dupl^{ix}. Uno modo s^{ec}unde q^d est p^{ri}ma vita facere. i. esse vitale. z sic no distinguit viuificare ab anima. Quod sic probat. q^d nullus effectus cause formalis realiter distinguit a causa. sicut altere no distinguitur ab altere. sed altere. q^d altere. pcedit ab altere. ne in genere cause efficiens. sed altere in genere cause formalis. sic etia viuificare non distinguit ab anima. z hoc modo dicitur in secundo huius q^d viuere in viuente est esse. Alio modo accipitur viuificare vt est vitam secundam facere. i. operationes vitales causare. z sic videre est viuere. audire est viuere. z sic de alijs operationibus. z sic viuificare distinguitur realiter ab anima. Ergo q^d gra^{ue} q^d debz hic capi viuificare. Odm q^d p^{ri}mo h^{ab}et capi vtroq^{ue} modo. Et ad argumetu^m p^{ro}positu^m ddm q^d no optet semp qualiter passione distingui realiter a suo subiecto. imo sunt multe passiones tam in reallib^{us} en

tibus q^d in entibus rationis. que no possunt realiter distingui a suo subiecto. In reallib^{us} p^{ri}mo. q^d deus h^{ab}et passiones q^d de ipso no distinguitur. z etia suba est res realis. z in eius vltima p^{ro}prietate. scz esse susceptibile p^{ro}prietat^{um} no distinguit ab ipsa realiter. na si esse susceptibile p^{ro}prietat^{um} esset actus substantie z no esset ipsa suba. tunc esset processus in infinitum in accidentibus. q^d illa susceptibilitas p^{ro}supponeret aliam susceptibilitate. z illa iterum aliam. z sic in infinitum. In entibus rationis patet de vlt^{imo} z p^{ro}dicabili.

Arguit. videt q^d potentie anime non possunt dici passiones anime. Probat. q^d ois passio fuit ab illo q^d est p^{ro}prium subiectu eius. sed sunt multe potentie q^d no sunt in anima t^{er}ra sed in corpore z anima. sicut sunt potentie vegetatiue z sensitue. g^o tales potentie no p^ont dici passiones anime. Ddm q^d dupl^{ix} sunt potentie ipsius anime. q^ddam sunt intellectiue que sunt in anima rationali t^{er}ra. vt intellectus agens possibilib^{us} et voluntas. z de illis potentis no est dubiu q^d sunt complete z p^{ro}fecte p^{ro}prietates anime. q^d fuit ab anima tanq^{ue} a completo subiecto. Alie sunt potentie que fuit ab anima z corpore simul. sicut sunt potentie vegetatiue z sensitue. Et dicitur est ddm q^d q^duis tales potentie no fuit ab anima sicut a completo subiecto. fuit t^{er}ra ab anima sicut ex p^{ro}pleto p^{ri}ncipio z sic cur ex subiecto p^{ri}ncipali. q^d q^duis ille potentie sunt in anima et corpore subiectiue. sunt tamen p^{ri}ncipalibus in anima q^d in corpore. et ideo demonstrant de anima sicut de subiecto p^{ri}ncipali q^duis no totali. Et per hoc soluit illud argumetu^m quo arguit solet. quicqd no habet esse p^{ro} se no habet passiones p^{ro} se. sed anima est h^{ab}et ois. g^o Maior pars. q^d actus secundus p^{ro}supponit actu p^{ri}mu. Ddm q^d loquedo de anima rationali. tunc anima habet esse p^{ro} se s^{ec}unde aptitudinem. z sic in ipsa possunt esse p^{ro}plete passiones z p^{ro}fecte. Loquedo autem de anima in co^o ddm est. q^d illud (q^d habet passiones sicut completum subiectum passionu^m) hoc debet esse p^{ro} se. sed anima sensitua z vegetatiua no sunt p^{ro}pletum subiectum passionu^m sed sunt p^{ro}pletu cu corpore. z sic no optet q^d ille anime habeat esse p^{ro} se. z sic h^{ab}et (qui est subiectu risibilis) p^{ro} se subsistit. q^d h^{ab}et est p^{ro}pletu subiectu risibilis. Et p^{ro} d^{ic}ti simile de passionibus. q^d p^{ri}ncipaliter fuit a corpore. q^duis sint p^{ro} se toti insistentes. sicut esse corruptibile. q^d corruptibilitas (q^duis sit passio totius corporis mixti) t^{er}ra p^{ri}ncipalibus fuit ex materia que est origo corruptibilitatis sub p^{ro}uatione existens. Sic etiam est dicendum de illis potentis. quia q^duis potentie sint in toto composito. tamen p^{ri}ncipalibus fuit ab anima q^d corpore.

Arguitur. omnis scia est habitus intellectus. tunc sic de illo no est scia q^d no p^ont p^{ro} intellectus apprehendi. sed anima no p^ont p^{ro} intellectus apprehendi. g^o zc. Maior pars. q^d illud no p^ont apprehendi p^{ro} intellectum q^d no p^ont cadere sub sensu. sed anima no p^ont cadere sub sensu. g^o zc. Minor probatur. q^d nihil est in intellectu q^d n^o fuit in sensu. Dicendum q^d dupl^{ix} aliqd cadit sub sensu. Uno modo s^{ec}unde q^d se. z sic no solu anima sed nulla suba cadit sub sensu exrenario. q^d ois suba est sensibile p^{ro} actus. Alio modo aliqd cadit sub sensu s^{ec}unde aliqd actus eius. et sic sube sensibiles cadit sub sensu. sicut pars de hoie cut^{is} suba no videt sed color. Sic etia ddm est de anima. q^d anima cadit sub sensu s^{ec}unde effectus eius. vt est viuere. q^d ex sensu cognoscimus aliquos viuere. et sic infra dicitur q^d anima est quodammodo difficilis cognitionis. scz quo ad quid est. z facilis cognitionis quo ad q^d est. sufficit g^o ad cognitioem intellectiuam q^d aliqd intelligibile aliquo modo cadat sub sensu.

Arguit. de infinitis no est scia. sed anime sunt infinite. A i

Handwritten marginal notes in the top right corner, including a large 'V' and various scribbles.

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the page, including a large 'A' and various scribbles.

Questiones

ergo de aia nō est scia: Dīnor pbat̄ur quia tot sunt aie quor sunt corpa aiara sed talia sunt infinita qz non tot qn plura ergo de aia nō est scia. Dōm qz aie capiunt̄ dupliciter vno mō quantū ad numerū z sic sunt infinite in determinate qz sic non est numerus earū determinatus nec quo ad nos nec quo ad naturā. Alio mō accipiuntur aie in cōi sue hz spēs hz qz cadūt sub arte z sic nō sūt infinite quo ad naturam quia natura determinavit eis certū numerū sed sunt infinite quo ad nos. **¶** Et si dicat̄. ergo nos nō habemus sciam de aia Dōm qz de aia dupliciter potest esse scia Uno mō quantū ad earū numerū z sic verū est qz nos nō habemus de aiabus sciam qz numerū specierū animarū scire nō possumus Alio mō accipiuntur aie fm qz referunt ad suas potentias et actus fm speciez et sic aia non habet infinitatē qz nō habet potentias infinitas sed finitas et sic de aia est scia:

¶ Arguit̄ aia non est spēs de ea non est scia. Aīns p̄ qz non est vlc̄ cū de rōne vlt̄ sit esse vni totū aia autē est ps Dōm qz ad hoc qz de aliquo sit scia sufficit qz habeat modū sp̄m in hoc scz qz habeat diffinitionē z passioes que fluūt ex principiis sp̄i. z ideo de individuis non est scia qz non hnt diffinitōes nec passiones de ipis demonstribiles. vū etiā eo mō ens potest dici spēs quia habz ali quid loco diffinitionis et passionis z omne qd nō est indivi duum p̄t sic dici spēs. etiam si sit pars

¶ Querit̄ vtrū scia de anima sit vna Dōm qz sic cuius ratio est qz illa scia est vna que habet vni subiectum fm vnam formale rōem considerādi qz ex formali rōne considerandi sumit̄ dñā scie. vt p̄ primo posteriorū sed ista scia habet vni subiectum fm vnam formalem rōnem cōsiderandi ergo est vna scientia simplr. Dīnor patebit in assignatione subiecti

¶ Arguit̄ illa qz sunt diversorū generū nō cadūt sub ali qua scia vna. hz aie scz vegetatiua sensitiva et intellectiva sunt diversorū generū. qz de ipis nō est scia vna Dōm qz genus capif̄ tripl̄ scz p̄ genere logico physico z p̄ genere scibili Genus logici est qd fm aptitudinē p̄dicat̄ de pluribus spēs Genus phici est qd hz aptitudinē ad plures formas sine subales siue accidentales Genus scibile est quod hz ordinē ad multas passiones Per hoc qd dōm est qz illa que sunt diversorū generū scibili nō cadunt sub vna scia qz in eis diversificat̄ formalis rō z considerādi. sed illa qz sunt diversorū generū logicaliū vel physicaliū pnt̄ cadere sub vna scia. sicut patet de subiecto et passioe. qz sunt diversorū generū logicaliū qz sunt diversorū predicamentorū qz pnt̄ habere vna formale rōem cōsiderandi. Iste autē aie sunt diversorū generū phicaliū qz hnt̄ alia ppria subiecta Est etiā alia dispō materie in qua est aia rōnalis et alia in qua est anima sensitiva z sic de alijs

¶ Querit̄ vtrū scia de anima sit physicalis Dōm qz sic: Lūius ratio potest esse duplex Prima illa scia est physicalis que determinat de ente mobili vel de aliqua eius parte. sed sic est de ista scia ergo est physicalis. qz vni em aia non sit pars subiectiva entis mobilis est tñ pars integralis alicuius entis mobilis scilicet corporis animati: quia corpus animatum constituitur ex anima et corpore. sicut ex partibus Secunda ratio illa scientia est physicalis que considerat de forma. que necessario habet esse in materia vel fieri sed sic est de anima. quia ipsa necessario habz esse in materia loquendo de anima vegetatiua z sensitiva. Anima autē intellectiva necessario habet fieri in materia ergo de illis est scientia physicalis

Subordinata
Libro de aia d m m' physicales h tenet ordines primi de Anima

¶ Arguit̄ aia est metaphysice consideratōis ergo nō phisice. Consequētia tenet qz diversaz sciaz diversē sunt cōsideratōes Dōm qz anima capif̄ dupliciter Uno mō generaliter. put̄ extendit̄ se ad animā vegetatiuā sensitivā z intellectuā. et hoc mō phis in hoc libro capif̄ animam. z sic aia est solum phisice consideratōis. qz sic aia est forma que necario hz esse in materia. Alio mō capif̄ aia p̄ anima rōnali tñ. z sic aia capif̄ dupliciter. vno mō quo ad fieri. alio mō quo ad esse. Si sumat̄ quo ad fieri. tunc iterū est phisice consideratōis. z necessario hz fieri in materia. qz si extra materiā crearet̄ non esset aia. sed substantia separata. Sed si sumat̄ q̄rum ad esse hoc est dupliciter Uno mō sub rōne aie fm qz animat̄ corpus. z sic iterū est phisice consideratōis. z ideo aia separata non est pprie anima ab animando dicta. Alio mō accipitur aia fm qz est a corpore separata. et dī aia in cōi hominū locurōe. qz fuit̄ q̄ncz aia et sic potest aia rōnalis esse metaphysice cōsideratōis. z hoc est qd alij dicunt qz tenet̄ liber de anima p̄tinuat̄ sub libro metaphysice. qz ibi incipit̄ phs tractare de separatis. z hoc postea p̄tinuat̄ in metaphysice

¶ Arguit̄ illud (qd nō movet) nō est phisice consideratōis. sed aia nō movet ergo nō est phisice consideratōis. Dīnor parz qz phisicus considerat de ente mobili. sed sic nō considerat nisi illa qz habet ordinē ad mobilitatē Dicendū qz quis aia nō pprie movet̄ est tñ pars cuiusdam entis mobilis. scz corpus aiari. et hoc sufficit. qz fm z restotele quarto metaphysice scia nō tñ est illoz que sunt vni. imo etiā coz que sunt ad vni. Illa ergo cadūt sub vna scia que quocūqz mō ordinē habent ad subiectū fm formalem rōnez considerādi. sufficit ergo qz aia habeat ordinem ad ens mobile sicut pars eius

¶ Arguit̄ scia moralis de aia determinat. ergo nō scia physicalis Aīns pbat̄ qz p̄tutes de qz determinat in moralis phia sunt aie accidentia. mō ad candē sciam spectat de terminare de passioibz z de subiecto. Dōm qz phia moralis nō tractat de aia in cōi. sed solū de aia rōnalis qz illa solū pōt virtutibz informari. Et si dicat̄ ergo ad minz coincidit̄ phia moralis et physicalis quo ad aiam rōnalem. Dōm qz sub illa formali rōne considerandi determinatur de aia rōnali in phia morali z physicali. qz in phisica determinat̄ de aia fm qz est pars cuiusdā entis mobilis. scz corporis aiari. Sed in phia morali determinat̄ de anima fm qz est informabilis virtutibz intellectualibz et moralibz. Et sic Aristoteles dī in tercio ethicorū qz tria sunt in aia scz potentie passiones z habitus. Potentie em sunt informabiles p̄tutibz. passiones autē moderantur p virtutes habitus vero refrenat̄ passiones

¶ Querit̄ cui p̄ phie subordinat̄ ista scia. Dīcedus phie naturali. Iuxta qd notādū qz aliqua sciam p̄ phie subordinat̄ est eā p̄tineri sub aliqz p̄ phie sicut ps p̄tinetur sub toto. Per hoc dōm est qz ista scia subordinat̄ phie naturali z illi parti que dī phisica. qz sicut phisica est de ente mobili fm se z fm pres eius ita scia libri de aia ē de p̄te entis mobilis. scz de aia qz est ps corporis aiari

¶ Querit̄ quem ordinē habet iste liber inter libros phisicales Dōm qz est sextus in ordine. et hoc p̄z p̄tufficiētiā libroz physicaliū. naz scia naturalis siue phisica est de ente mobili. et hoc est dupliciter. qz aut̄ in cōtracte vel cōtracte. Si p̄mū sic est liber phisicorū. in quo agit̄ de cōibz passioibz entis mobilis. Si scdm̄ h̄ est duplr. vel p̄t̄ras h̄t̄ ad ens mobile ad p̄mā spēm motus. scz localis. z sic est liber de celo z mundo. in quo determinat̄ de partibus

Handwritten notes in red and black ink, including 'ergo de aia nō est scia' and other philosophical arguments.

Scia de aia ē vna

Handwritten notes in red and black ink, including 'ergo de aia nō est scia' and other philosophical arguments.

Scia de aia est physicalis

Handwritten notes in red and black ink, including 'ergo de aia nō est scia' and other philosophical arguments.

Handwritten notes in red and black ink, including 'Sufficiētiā' and other terms.

vniversi fm q habet ordinē z situm in vniverso. talis autē situs z ordo acqritur p motū locale. Vel p trahit ad for mā simplicis elemēti. z sic est liber de generatōe ne. in quo determinat de motibz ad formā in p muni. et hoc in pmo de generatione ipsorū elemētorū. z in secūdo. Vel fit con tractio ad formā mixtū. z hoc ē dupl^r. qz vel p trahit ens mobile ad formā mixtū ipsecti. et sic est liber methēorū. in quo determinat de impressiōibz que nō habent mixtū onem quatuor elemētorū. sed mixtionem qualitatum qz tuor elemētorū. Vel p trahit ens mobile ad formā mixtū ipsecti. z hoc est dupliciter. vel in aiatū. z sic est liber de mineralibz. in quo determinat de mineralibz. sicut sunt aurū argenti plūbz zc. Vel aiatū. z hoc est dupl^r. qz vel deter minat de pncipio aiatū. z sic est liber de aia. Vel de ipis aiatū. hoc est dupl^r. qz vel in generali. et sic est liber par uorū naturalū. vel in spēali. z sic est liber de animalibus vegetabilibz z plātis. Sic ergo est ordo librorū phie nat uralis. nā phicorū est p mū. de celo z mūdo secūdus de generatōe z corruptiōe tertiū. methēorū quartus. de mineralibz qntus. de aia sextus. parūorū naturalū se ptimus. de aialibz vegetabilibz z plantis octauus.

Arguit. liber de mineralibz non est translatus. ergo liber de aia erit qntus. z etiā non d^r pputari inter libros naturales aristotelis. Dm qz qntus nō sit translatus tū aliq inuenerunt sciam de mineralibz. sicut venerabilis dñs Albertus collegit ex diuersis libris vnū tractatū de mineralibz. Secūdo est dñm qz isti libri possunt duplici^r ordinari. Vno modo fm qz sunt trāslati. z sic iste liber de aia est qntus. qz non habemus libru de mineralibus trāslatum de greco in latinum. Alio mō ordinatur libri nat uralis fm modum ptractiōis subiecti. z sic liber de aia est sextus. et hoc est essentialē in ordine librorū phie nat uralis. Prīmū autē est accidentale. z ideo absolute dñm est qz liber de aia est sextus.

Quent. quid sit subiectū librorū de aia. Dm qz est aia p dderata fm suā subam z fm suas pres. Et rō est. qz in pmo libro z in vna pre secūdi determinat de subitā tia aie. et in alia parte secūdi de partibz subiectiū z pos testariū. Unde qntus aia nō habeat partes integrales qntariū. hz tū pres subiectiū et potestariū. pres subiectiū sunt aia sensitua. aia vegetariua. z aia intelle ctua. sed pres potestariū sunt potētie aie. scilz intellect^{us} volūtas vīlus auditus. z sic de alijs.

Arguit. aia est subiectū cuiuslibet scie. qz nō est tū sub iectū istius scie. Dm qz duplex est subiectū. scz inhesio nis cui inheret aliq scia. sicut dicim^{us} qz paries est subiec tum inhesiōnis albedinis. qz albedo inheret parieti. z sic est verū qz aia est subiectū cuiuslibet scie. qz fm p m in antep dicamētis scia est in aia sicut color in corpore. Alio mō accipit subiectū p subiecto attributōis. z sic illud d^r subiectū cui attribuitur passiōes in aliq scia. z sic aia est subiectū huius scie. sicut dicitū est supra.

Arguit. simplex forma subiectū esse nō p^r. sed aia est forma simplex. qz subiectū esse nō p^r. Dm ad maiorē qz forma d^r qd dupl^r simplex. Vno mō simpl^r. quia scz nullā hz in se p pōnez. z sic solus deus est forma simplex et tūc verū est qz talis forma simplex nō p^r esse subiectū accidētis. cū in deo nullū sit accidētis. p tū adhuc esse subie ctum p pōnis. vt deus est bonus. vnde cū de deo est scia oget qz sibi aliq attribuatur p modūz passiōis. Alio mō forma simplex d^r qz nō est pposita ex materia z forma. et sic substātie. separate sunt forme simplices. z talis forma

simplex p^r esse subiectū accidētis sed imaterialis. sicut s^z in angelo intellectus z volūtas. que sunt forme de secun da specie qualitatis. Tercio d^r aliqd simplex. qz nō est mix tū ex quorū elemētis. z sic celū d^r simplex. et qd sic ē sim plex p^r esse subiectū accidētis materialis. sicut p^r de elemē tis. Quarto d^r aliqd simplex. qz nō includit in se multū tudinem suppositōrū fm qz h mōi. z sic spēs spēalissima d^r esse simplex. z tale simplex est subiectū formatū que cō sequitur corpus mixtū. Per hoc ergo dñm est qz aia nō est pure simplex. i. p mō mō sed secūdo mō. qz nō est com posita ex materia z forma. z sic potest esse subiectum acci dentis z passionum.

Arguit. corpus aiatum est subiectū huius libri. qz nō aia. pbat qz iste potētie de qbz hic loqitur phs s^z potē tie aie vegetatiue z sensitue z fluunt a corporibz aiatū. qz corpus aiatum est subiectū. Dm qz corpus aiatum nō p^r esse subiectū ppter duas causas. Prima est. qz non est satis p mune. qntus em in ista scia cōsideret de potētijs puenientibz toti aiatū. tū etiā in eodē libro fit mentio de aliqibz passiōibz qz tū aie pueniūt z nō corpori aiatū. sicut sunt intellectus agens. intellectus possibilis. z volū tas. sed aia est subiectū satis p mune. qz etiā potētie sen situe et vegetatiue fluunt ab anima tanqz a principio z pncipali subiecto. sicut in pma qstione dñm est. Secūda rō est. qz hic p dderatur de istis potētijs fm qz pncipa liter fluūt ab aia. z hoc fit ad differentias libz de sensu et sensato. in quo libro tractat de potētijs sensituis fm qz fluūt ab anima z corpore. et ideo anima est hic subiectūz ibi autē corpus aiatum.

Arguit. de subiecto dicit p supponi qd est z qz est. sed hic inuestigat qd est aie. vt p^r scdo hui^{us}. qz nō erit subiec tum. Dm qz subiectū alicui^{us} scie p^r capi dupl^r. vno mō fm qz ponit in demōstratōe actuali. z eo mō o^r pnci pia p supponi. qz sunt diffinitio subiecti. qz ex p suppone ne cessaria pncipiorū accipit nēcitas p cōmōis. Alio mō acci pit subiectū absolute ante vel post actualē demōstratiō nē. z sic p^r etiā qd est inuestigari in signū cui^{us} pmo posse riorū qd est ponit p cōgnitio. z in scdo posteriorū ponit qz stio vere scilicet. Secūdo p^r dicit qz in scia nō d^r inq^{ui} dūm nitro subiecti ex pncipijs illi^{us} scie. s^z phs hūmāne diffini onem anime ex actu z potētia. que sunt pncipia meta physica.

Arguit. anima est forma. qz nō p^r esse subiectū. qz sub iectum est materia. Dm qz forma nō p^r esse materia ex qua. sed bene p^r esse materia in qua vel circa quā. Est ergo anima materia in qua. quia in se habet passiōes et potētiās. et est materia circa quam. quia circa animam versatur intentio autoris.

Arguit. de nullo corruptibile est scietia. sed aia est cor ruptibilis. ergo de aia nō est scia. Probat qz aia vegeta tiua z sensitua corripunt ad corruptōem subiecti. Dis cendū qz corruptibile accipit dupl^r. Vno mō p^rie pur si gnificat aptitudinē ad corruptiōem actualē. sic de corru ptibili p^r esse scietia sicut de subiecto. qz de corruptibili p^r cognosci qz ipsum est corruptibile. Alio mō accipit cor ruptibile improprie. put feat actualē corruptiōes. z sic de corruptibili non est scietia vt de subiecto. Cuius rō est qz hoc qz fm se est corruptibile nō p^r habere passiōē qd di catur incorruptibiliter de subiecto. Sufficit qz de ani ma possunt dici aliq passiōes incorruptibiles. qz p^r demōstrari p p^ria pncipia de ipsa. vt latius circa intū libri phicorū dictum est.

z sic spēs spēalissima d^r esse simplex. z tale simplex est subiectū formatū que cō sequitur corpus mixtū. Per hoc ergo dñm est qz aia nō est pure simplex. i. p mō mō sed secūdo mō. qz nō est com posita ex materia z forma. z sic potest esse subiectum acci dentis z passionum.

Corp aiatū hic d^r subiectū nō p^r p^r de sensu et sensato.

z sic pncipia p supponi. qz sunt diffinitio subiecti. qz ex p suppone ne cessaria pncipiorū accipit nēcitas p cōmōis. Alio mō acci pit subiectū absolute ante vel post actualē demōstratiō nē. z sic p^r etiā qd est inuestigari in signū cui^{us} pmo posse riorū qd est ponit p cōgnitio. z in scdo posteriorū ponit qz stio vere scilicet.

z sic de corru ptibili p^r esse scietia sicut de subiecto. qz de corruptibili p^r cognosci qz ipsum est corruptibile.

z sic de corru ptibili p^r esse scietia sicut de subiecto. qz de corruptibili p^r cognosci qz ipsum est corruptibile.

Questiones

primi de Anima

Arguitur si corp' aiatu no eet subiectu istu? libri tuc ista...

No q' ubi...

Onorum honorabilium notitiam opinantes

Querit quomodo dividit iste liber...

Ignorantia op' ponere duplici pre in scia...

Prohemium est

Divisio phemii

Quint dignitates

Primo in generalibus

ri. nos scz phi sumus opinantes notitia. sciam speculativa...

Querit quomplex est bonu. Ddm q' triplex...

Arguitur bonum honestum et bonum delectabile idem...

Arguitur bonu delectabile et vtile coincidit...

Handwritten notes and diagrams at the bottom of the page, including 'liber et divisio', 'p'...

materiali. qz est alia rō vtilis z delectabilis. sicut dictum est de dulci porione que absolute accepta est delectabilis sed relata ad sanitate est vtil. **¶** Et dicitur p̄ q̄ illa diuisio est diuisio analogi in sua analogata. qz d̄ p̄mo bonuz de bono honesto. qd̄ e h̄m z simplr bonū. Sc̄do de bono delectabili qd̄ terminat appetitū sensitiuū simplr. Tercō mō de bono vtili qd̄ terminat appetitū fm̄ qd̄. Vñ fm̄ hoc triplex ē amicitia. Prima ē q̄ fundat̄ in bono honesto et illa ē p̄manēs. Sc̄da est q̄ fundat̄ in bono delectabili. z il la cito perit. sicut delectabile cito vertit in amarū. Tercia q̄ fundat̄ in bono vtili. z illa statim h̄z finem. qz cessante tali bono vtili cessat amicitia.

¶ Arguit̄. **A**resto. p̄mo ethicoz diuidit bonū in decē p̄ dicamēta. q̄ nō ē tm̄ triplex bonū. **D**ōm q̄ bonū capit̄ duplr̄. **U**no mō trāscēdēt̄. put̄ p̄uertit̄ cū ente. z sic diuidit̄ in decē p̄dicamēta. **A**lio mō capit̄ bonū. put̄ ē terminus appetit̄. z sic diuidit̄ in ista tria bona. qz istis tribus mōis appetit̄ terminat̄ vt dicit̄ est.

¶ Arguit̄. est etiā aliq̄d bonū laudabile terminās appetitū. q̄ illa diuisio est insufficientis. **D**ōm q̄ bonū laudabile est bonū honestū. **I**uxta qd̄ sciēdum. q̄ laudabile capit̄ duplr̄. **U**no mō vt illud d̄z laudabile qd̄ h̄z in se rōez honesti formali. qz p̄pter se appetit̄. sicut laudam̄ frutes et illo mō manifestū est q̄ coincidat̄ cū honesto. **D**icit̄ em̄ honor z laus solū fm̄ rōem. qz honor dēbet̄ bono honesto fm̄ se accepto. sed laus dēbet̄ bono honesto per comparatiōem ad finē. z sic p̄t̄ q̄ bona laudabilia sunt honesta in se q̄uis ordinat̄ ad finē. **A**lio mō capit̄ laudabile improp̄e fm̄ q̄ laudam̄ aliq̄ naturalia ordinata ad p̄t̄ rem. z sic laudabile p̄t̄ p̄tineri sub bono vtili. s̄ sic improp̄e laudabile capit̄. **D**icit̄ em̄ **A**resto. tercio ethicoz q̄ in his que nobis a natura insunt neq̄ laudamur neq̄ vituperamur.

¶ Arguit̄. qdam honorant̄ p̄pter diuitias. z tm̄ diuitie sunt bonū vtile ergo coincidit̄ bonū vtile z bonū honestum. **D**ōm q̄ duplices sunt diuitie. qdam sc̄ diuitie intellectuales. sic sunt scie z frutes. sicut notat̄ ap̄ls d̄z cens. q̄ deus est diues in oibus. z p̄pter tales aliq̄ sunt vere racter honoradi. quia ille diuitie sunt bonū honestū. **A**lie sunt diuitie honorū tp̄alium exteriorū. z p̄pter illas diuitias nulli sunt honoradi. **I**lli em̄ qui honorant̄ diuites p̄pter diuitias tales errant̄ nō diiudicando inter bonū honestū z bonū vtile. **¶** Et si dicatur q̄ diuites honorant̄ q̄ etiam nec sunt scientes nec p̄tuoſi. **D**ōm q̄ diuites sunt in duplici d̄na. **Q**uidā em̄ sunt diuites z etiam aliorum rectores. sicut sunt superiores cōitatū. z tales diuites debent etiā honorari q̄uis non sunt scientifici nec virtuoſi quia in eis honoratur tota ciuitas z cōitas. in q̄ cōitate multi repiuntur scientifici z virtuoſi. **E**t sic magisterciuiū inficius z inuituosus honorari p̄t̄. **A**lij sunt diuites. non tm̄ aliorum rectores. z illi nullo mō sunt honorandi. si tm̄ ali q̄ p̄tingat̄ hoc p̄tingit̄ ex errore hoim plus diligentium bona vtilia q̄ bona honesta. **S**ic dicit̄ **A**resto. q̄ nobis magis dilectos dicim̄ p̄iores.

¶ Querit̄. vtrū om̄is noticiā sit de numero bonoz honorabilū. **D**ōm q̄ sic. quia p̄pter se appetit̄ sicut dicit̄ est. **¶** Arguit̄ q̄ nō. qz scia practica nō est de nūero bonoz honorabilū. q̄ nō ois scia est de nūero bonoz honorabilū. **D**ōm q̄ verit̄ q̄ nō ois scia simplr̄ ē de nūero bonoz honorabilū. s̄ ois scia speculatiua. z hoc denotatur in textu cū d̄z (noticiā) qz p̄ noticiam intelligit̄ sciam speculatiuam. **L**uius rō est. qz sicut finis sciētie practice est

opari. ita finis scie speculatiue est cognoscere. cū q̄ vni quodqz denotatur a suo fine. sic optime p̄ noticiā designatur scientia speculatiua

¶ Arguit̄. medicina est scia practica et est honorabilis ergo aliq̄ scia practica est honorabilis. **A**ns. p̄batur in eccl̄astico vbi d̄z **H**onora medicū p̄pter necessitate creatū em̄ cū d̄ns. **U**dm q̄ duplex est ps medicine. **E**tenim vna pars speculatiua siue theoretica. et alia ps est practica quod patet ex libro Amphorismoz Galieni q̄ sic incipit **M**edicina alia est speculatiua alia practica. capiendo ergo medicinā q̄tum ad illā prem̄ q̄ est de p̄ncipijs infirmitatū et p̄plexionibz. sic est simplr̄ speculatiua. et hoc mō ē honorabilis. qz sicut d̄t **A**resto. in p̄ncipio paruoz naturalū **U**bi phisicus desinit. ibi medicus incipit. **C**apiedo ergo medicinā q̄tum ad illā prem̄ q̄ est simplr̄ practica fm̄ quā docet̄ applicare ista p̄ncipia ḡnalia ad p̄ncipales infirmitates sic est nō honorabilis. quā p̄prie h̄nt̄ p̄ncipia et sic illi nō sunt honorabiles. qz non cognoscūt causas et p̄ncipia ex q̄bus ista eueniunt **¶** **emperia**

¶ Arguit̄. multe alie scie speculatiue appetūt̄ p̄pter alias scias. q̄ ille nō s̄t̄ honorabiles. **A**ns. p̄bat̄ de logica q̄ est scia speculatiua. z tm̄ ordiatur ad oēs alias scias. q̄ est bonū vtile et nō honorabile. **D**ōm q̄ duplr̄ aliq̄ scia est honorabilis. **U**no mō formaliter et finaliter simul. z tūc illa scia est honorabilis q̄ p̄pter se appetitur et nō ordinarur ad aliquā altiozem sciam. et sic scia metaphisicalis est honorabilis in lumine nature. qz in lumine nature nō ordinarur ad aliā sciam. **E**t in lumine gr̄e theologia est honorabilis. et in lumine gr̄e scia beatorū est honorabilis. **A**lio mō aliq̄ scia est honorabilis formalr̄ tm̄. qz in se h̄z formā honesti sc̄z vñ appetit̄ fm̄ se. et sic alie scie speculatiue sunt honorabiles. qz h̄nt̄ in se vñ appetit̄ q̄uis nihilomin̄ ordinarur ad alias scias. et sic logica est etiā honorabilis. **S**icut p̄t̄ dicit̄ de virtutibz. qz sunt aliq̄ virtutes nō ordinate ad alias sicut sapia inter virtutes intellectuales. z prudentia inter virtutes morales. **A**lie sunt virtutes q̄ ordinarur ad alias. sicut alie virtutes morales et etiā virtutes intellectuales alie a sapia ordinarur ad alias sicut ad sapientia. sicut virtutes morales ad prudentia.

¶ Arguit̄. aliq̄ scie sunt phibite etiā speculatiue. q̄ nō sunt oēs honorabiles. **A**ns. p̄batur. qz scie magice. s̄ nigromātia. pyromātia. astrologia. que sunt phibite omnibus. **M**edicina et leges q̄ phibentur sacerdotibus. **D**ōm q̄ triplr̄ aliq̄ scia phibetur. **U**no mō ex p̄te scie qz sunt scie solū voce. z sic nigromātia et pyromātia sunt phibite. **T**ales em̄ scie cōsurgunt ex pacto imito cū demone. et si q̄nqz alique p̄tingant nō tm̄ sunt sicut ex aliq̄ certa scia. sed ex p̄te opis demonis. q̄ q̄nqz aliq̄d facit simplr̄ ceter. sicut fit q̄nqz in effectibus in q̄bus demones vunt naturalibus causis ad p̄ducendū veros effectus. z q̄nqz appet̄ aliquid facere quod tm̄ nō facit. sicut in prestigijs. et tales scie sunt phibite oibus hominibz. nō em̄ licet aliq̄ que habere pactū cū demone qd̄ fit in his scientijs. **S**c̄do mō qdam scie sunt phibite p̄pter vsum. qz timet̄ de malo vtu ipsaz q̄uis in se sunt bone. sicut d̄z ars conficiendū veneni. **Q**um em̄ omnes homines vt in plurimuz sunt mali timerur de periculo abusionis illarum scientiarum. et sic prohibentur. **T**ercio prohibentur alique scientie per comparationem et in ordine ad descendentem. quāuis enim tales scientie sunt in se vere scientie z honorabiles. tamen phibentur aliquibus qui sunt deputati ad studium altioris scientie. et sic etiam prohibetur presbiteris ne studeāt

Ampho est in 8o libro 2o p̄mo et 2o p̄mo
Emperia dicitur
et est aliud
et est aliud
et est aliud
et est aliud

Omni q' vniuersum capit dupl'r. vno mo' p' aggrega-
toe oim' entiu' creator. z sic aie nobiles z sube separe p'p'
hedunt in vniuerso. z illo mo' capiēdo vniuersus vey est
q' vniuersum e' digni' aia. s' sic in libro de celo z mundo
no' definitur de vniuerso. Alio' capitur vniuersus p' toto
vniuerso corpeo. z h' vniuersum h' q'ncz pres. s' q' tuoz ele-
meta z celu'. z illo mo' capit Aristo. vniuersus in libro de
celo. Qd' sic p'z. q'z ibi definitur de vniuerso fin' q' pres vni-
uersi accipiunt situ' in vniuerso p' motu' locale. s'z mor' local'
puente solu' corpibz. sic q' capiēdo vniuersum aia est digni'
o' vniuerso. q'z ex toto genere viuētia s' pfectiora no' viuē-
tibz. cu' ergo aiata sint viuētia p' aiata. sic aia est pfectior
no' viuētibz. Un' p'z q' in gradu nature aia formice dig-
nior est celo. q'z h'z alio' e' gradu' essendi q'z celu'

Arguit. celu' est incorruptibile. s'z aia est cor' ruptibil' fm
gen' saltē. s'z falsum est q' aia est dignior celo. Qd'z q' in
rebo p' inueniri duplex pfectio. Quedā em' est pfectio cen-
trali' q' artēdit fm' centrale gradu' eēdi. z sic aiata q'ntūcū
q'z ipsecta s' digniora inaiatis. z sic aia formice e' dignior
celo. Alio' artēdit pfectio aliq' in aliq' ex pre alicui' accē-
tatis. v'pura duratois aut alter' accētis. z sic no' e' inco-
uenies q' aliq' q'ntūcū magis pfecta sint min' pfecta
q' ad duratoēz. Et h' p'ingit ex eo. q' pfectioes rerū distri-
bute sunt in rebo. sic q' q'ntūcū res min' pfecta h'z aliq' accētis
q' no' h'z res magis pfecta. sic hō cēntial' e' dignior eq'. tū
in portādo pond' equi' e' dignior hōie. Per h' q' dōm q'
celū e' digni' aiata' q'busdā q' ad duratoēz. no' ar' q' ad cēns

Arguit. in octauo physicoz definitur de pmo (tia
motorē. s'z p'm' motor' e' dignior q'z aia simpl'r. s' octauo' li-
ter physicoz e' adhuc pferend'. Dōm q' p'm' motor' et
aia alicui' aiati p'nt p'ari dupl'r. Uno' q'ntūcū ad eoz cēns-
tia' z subam. z sic p'm' motor' est dignior aia. z sic definitur
de pmo motore in libris metaphisicalibz. z no' in libro
physicoz. z sic bñ sequit' q' libri metaphisicales sunt dig-
niores scia de aia. Alio' p'antur p'mus motor' z aia ali-
cuius aiati q'ntūcū ad eoz opatoēz q' est mor'. z sic aia ali-
cui' aiati est nobilior fm' subam q'z aia nobil' q'ntūcū ad opa-
toēz. Per h' ergo dōm est ad argumētū. q' in h' libro def-
minat' de suba aie. sed in octauo physicoz definitur soluz
de aia nobili' seu pmo motore in ordine ad motū.

Querit' q'ntūcū se h'nt ad dignitatē z certitudinē metha-
phica. mathēatica. z physica. Dōm q' si iste scie' p'ent
in dignitate tūc metaphisica e' simpl'r dignior ex pre obie-
cti. q'z obiectū suū est a materia sepatū fm' q' h'm oī. Deū
sequit' physica fm' dignitatē subiecti. z vltimo mathēaticā
ca. q'z physice res sunt digniores mathēaticis. S'z de certi-
tudine sic est dōm. q' metaphisica e' certior fm' naturā ref'
q'z h'z efficacissimū modū demōstrandi ex p'mis pncipijs.
Sed q' ad nos est maior certitudo in mathēatica. q'z ma-
thēaticā s' multū bñ intellectui nrō p'portionata. z sic
facil' intelligibilia. Est tū verū q' etiā aliq' ps physice e' no-
rior q' ad nos q' mathēatica. q'z mathēatica no' e' de his q'
expimur in nob sic physica. Et si q'rat. vtrū aliq' mo' possz
dici q' scia libri de aia s' p'ponēda oibz alijs. Dōm q' sic.
no' tū absolute. s'z solū si capiat p'ise certitudo q' ad nos.
et tūc p'ungat certitudo dignitati. tunc p' dici q' ista scia
est dignior z certior oibus alijs. est em' de his q' expimur
in nob. q'ntūcū metaphisica excedat q' ad dignitatē obiec-
ti. no' tamē simul cū certitudine quo ad nos.

Arguit. Aristo. pmo posteriorum ponit tres modos
certitudinis sciaz. s' male ponit h' tū duos. Dōm du-
pl'r. p' q' Ar. p' posterioroz poit' mōs certitudis q'z vna

scia e' certior alia. s'z hic ponit modos dignitatis q'z vna
scia e' dignior alia z honorabilior. q'z tū mōi certitudinis
etiāz spectāt ad dignitatē sciarū. S'z sedo p' dici. q' tres
mōi positi in pmo posteriorū p'phendūt sub istis duobz.
q' p'm' mod' certitudis est. q' illa scia est certior q' p'side-
rat q'z p'pter qd' sil' scōs mod' est. q' illa scia est certior
q' est de no' subcō. Tercius mod' e' q' illa scia est certior
q' pauciora p'supponit. Q' p'prehēdunt q' p'mus et tercius
sub 2° mō h' posito. s'z illa scia est certior q' h'z certiorē
modū pcedēdi. q' d' cōtingit n' illis sciatijs q' p'siderant q'z
et p'pter qd' sil' et q' pauciora p'supponūt. z sedo mod' co-
incidit cū pmo mō q' scia q' est de no' subiecto. i. de re mī-
nus p'tracta ad materiā h'z dignius subiectum.

Videf' autē et ad veritatē oim' cognitio ipsi'
multū p'ficere. maxime autē ad naturā. Est em'
tanquā pncipium animalium.

Hic p'nt reddidit auditores tenuolos onēdo vtilita-
tem huius scie. postq' hoc fecerat ex dignitate huius scie.
Et d'r. q' illa scia est valde vtilis. q' est vtilis ad oēs scie-
tias. z tū p'cipue pncipal'r z maxie ad p'gnoscedū scias q'
sunt de aiatis z aialibz q'z p'm' formale est aia. cū q' vni-
q' d'z p' sciat' fm' suū pncipiū formale. sic etiā aiata p'gnos-
citur p' aiata. z sic valet ista scia ad sciam aiatis

Querit'. vtrū scia libri de aia valeat ad oēm scientiam.
Dōm q' sic. Et hoc p' declarari dupl'r. Uno' mō in ges-
nerali' sic. q'z est q'ntūcū p'nt aie. cu'z q' accētis h'z cognosca' p'
subiectū. sic oīs scia h'z aliq'ntē cognosca' ex materia anie-
q' est vna cōditio immaterialitatis vtriusq' scie. z scie
que in ea est. Item sedo. Anima est quodā mō oia sicut d'r
tercio huius. z sic oīa p'nt cognosca' cognita aima. Alio'
mō capiūtur scie p'culariter. et sic valet scia de aima ad
oēm sciam p'cularem. Primo em' valet cognitio de aia
ad sciam phie rōnalis. q' sunt grāmatica logica h'erot'
ca. q'z ille scie sunt de entibus rōnis. sed entia rōnis no' co-
gnosca' nisi in ordine ad rōem. sed rō est q'daz poīa aie
q' pncipiū rōnis est ipa aia sicut subiectū accētis. Sedo
valet ad cognoscedū scias methaphisicales. q'z ex p' g'nti-
tione aie rōnalis nos assurgemus ad cognoscedūz im-
materiales subas. Deserunt e' ad mathēaticā. q'z ma-
thēmatica p'siderat formas abstractas a materia fm' rō-
nē. Un' o'z etiā p'ficere qd' sit rō. z quō abstractit. si debet
mus intelligere mathēmaticā. Etia' v'z ad cognoscedū
dū p'ficalia. q'z sicut Aristo. in textu q' magna ps phie e'
de aialibus z animatis. z illorū animatoz pncipiū for-
male est anima. Tercio valet ad p'ham moralem quia in
phia morali determinat' de virtutibz diuersis. s' de virtut'
tibz moralibz et intellectualibz. Virtutes ar' intellectuales
subiectant' in pre intellectiua anime. sed morales sunt in
pre appetitiua. sicut iusticia h'z esse in volūate prudētia in
rōne. z fortitudo in irascibili. p'pantia in cōcupiscibili. porē-
tia. q' ergo no' cognosca' poīas anime no' p' debite distin-
guere illas virtutes abinuicē. Item virtutes cognoscu-
tur in medio sicut determinat' rō. si ergo no' cognosca' ratō
vel intellectū no' p' cognosca' virtus moralis. Un' necessa-
riū est ad cognoscedū virtutes morales cognoscere sei-
entias de anima s'z naturā anime z eius potencias.

Arguit. ex isto sequeret' q' scia libri de aima esset de nu-
mero bonoz vtiliū. q'z ordinat' ad h'ndū alias scias sed il-
lud d'r. vtile q'd ordinat' ad alterū. Dōm q' dupl'r aliq' scie
entia d'r honorabilis. Uno modo formaliter z finaliter. s'z

Omne vtilitates
huius sciencie

Questiones

primi de Anima

Tunc sic scia honorabil' no ordinat ad alias scias. et hoc no solu metaphisica in linc naturali est honorabil'. qz est p'cipue scia no ordinata ad alia. Alio mo aliq' scia dz ho' nozabilis format' tñ. qz scz hz in se formā honesti ex eo qz ppter se appetit licet in alia sciam ordinet. et sic ista scia etiā est honorabil'. qz hz intra se vñ appetat etiā si no ordi nā ad alias scias. Sili' p'ius dicit' fuit in logica.

Agrimus aut' p'siderare p'gnosce re natura ipius et subam. Postea q'cuq' acci dūt circa ipam. Quoz alie pprie passioēs vide tur. alie aut' ppter ipaz cōes et aialibz inesse

Postq' p'hs posuit p'mā prem p'hemij in q' reddidit auditores tenuolos. h' p'nt ponit scōam prem p'hemij in q' reddidit auditores dociles. qz scz apti ad capiendū doc/ trinā. Auditor em' facit caput doctrinā illā qñ sibi p'ponit tur ordo dicēdoz. Quidit q' ordine p'cedēdi in ista scia. et dz q' vult istū ordinē suare. qz p' vult det'miare de aia qñ tu ad eius eētiam et subam. et hoc in p'mo libro facit fin opinionē antiq'z. et in p'ncipio scōi fm veritatē et opinionē p'riā. Deū dz q' vult inq'rere q' accidit circa aiam. qles sunt potētie et passioēs aie. q' passioēs sūt in duplici d'ia. q' q'dā sunt cōes aie et corpi. sic sūt potētie aie ve getatiue et sensitiue. q'dā sūt pprie ipsi aie q' sunt potētie intellectuē qles sūt intellect' et volūtas. Det'miat q' p'mo de ill' q' p'ue nūt aie et corpi simul. sicut ille q' sunt cōes hoī et alijs aia libz. et q' sunt cōiozes. ad p'us det'miat de eis.

Arguit in sciētijs est p'cedendū a nob' notioribz. s'z ta/ lia sunt accētia. q' p'us det'minare det'et de accētibz aie aq'q' det'miat de suba aie. **D**ūm q' duplex ē p'cessus in doctrinādo vñ q'dā est q' ad nos q' no est scialis. et sic p' r' p'cedi ab effectibz ad cās. q' effect' sūt nob' notiores caus' **A**ū est p'cessus q' ad naturā et scialis generās sciam. et sic suba est aī accētis. et p'ncipia aī p'ncipia. qz q' suba est cā accētis. et p'ncipia sunt in scia cāe passionū sic p'cedit a cā ad effectū. qz det'matio p'pter qd q' generat sciam. p'cedit a cā ad effectū. vt p' p'mo posterior. **P**er h' q' dūm est ad argumētū q' em' in isto libro tradit scia de aia. p'cedendū est a substātia aie ad eius accidentia.

Arguit in isto textu de Aresto. q' vult det'minare de natura et suba aie. s'z suba et natura sunt idē. q' h' est sup'flui tas. **D**ūm q' natura et suba sunt idē fm rē. qz natura est idē q' spēs rei fm q' dz Boet'. q' natura ē infor mans vñ aq'q' rē specfica d'ia. et sic suba ē etiā natura. **D**icit em' fm rōnem. qz dz suba absolute. natura s'z relative. qz eētia rei absolute accepta dz suba. s'z tal' eētia ad opera cōes p'pata vocat natura. Sic etiā est de aia. qz aia dicit' suba inq'ntum dat eē absolute corpi. sed dz natura s'z q' est p'ncipiū opationū vitaliū. et hoc est qd dz scōo p'fificoz q' natura est p'ncipiū mouendi et q'elcendi.

Quino aut' et penit' difficillimozū est accipe aliquā fidē de ipsa. cū em' sit q'stio cōis multis alijs. Dico aut' eā q' circa subam et eam q' qd est fortassis alicui videbit' vna q'dā method' esse de oibz. de q'bus volum' p'gnosce re subaz. sic et coz q' fm accēs sunt et p'p'ioz demōstratōez

Ont' ordinē in ista scia p'cedēdi

Quare querendū vtiq' erit methodū istam.

Hic ponit tertia ps p'hemij. in q' reddidit auditores ar tētos. et h' facit oīdēdo difficultatē hui' scie. qz opz in re difficili maiore facere attētiōe. **E**t p' ponit h' dices. q' accipe aliquā fidē. et aliquā certitudine de ipsa aia cōioz. p' fecte et penit' difficillimoz. et valde difficile. **D**ēū in spēali ponit difficultatē de ipsa aia. **P**rimo. q'stū ad cognitiōez sube scōo. q'stū ad cognitiōez accētiū et passionē aie. ibi dubitacionē ar hnt. **C**irca p'mū p'mo ponit difficultatē q'stū ad modū diffinēdi. **S**cōo. q'stū ad ea q' ingreditur diffinitioē. ibi p'mū ar fortassis. **C**irca p'mū dz q' difficile est p'gnosce re q'uo dz inuestigan diffinitio aie. et cir ca hoc p'mū est dubiū tertius. **V**t sit vna via inuestigan di q'ditates aie cū via inuestigādī diffitōez et q'ditates ali arū rez. **A**rguit ad h' Aresto. q' sic et ponit duas rōes quaz p'ma est. **D**e q'bus est vna q'stio de illis erit vna in uestigatio. sed de q'ditate aie et aliarū rerū est vna q'stio. qz vndiq' q'nt' qd est. q' erit vnus modus inuestigādī cōes diffinitōez. **S**cōo rō est. q' sicut est vna via cognoscēdi oim' p'p'ioz accētiū. s'z det'matio que det'mat passioez de subiecto. sic etiā videt' q' oim' subaz sit vna via inuestigādī q'ditates eaz. passioēs em' indrū inuestigantur p' de miracionē. q' etiā qlibet q'ditas dz inuestigari p' vna viā. **D**icit ar Aresto. in textu. q' fortassis est vna via. qz h'z diffinitio aie inuestigat' via diuisiōis. vt docet in scōo hui'. s'z cur etiā diffinitōez aliaz subaz d'nt inuestigari. tū p'p'ia posite in diffinitōe subaz loq'ndo de toto aimato aut de suba p'p'ia q' in s'z intrisece diffinitio. tū d'nt. qz suba cōz posita ex materia et forma diffinit' p' materia et forma p'p'ie ce. logice p' gen' et d'iam. s'z p'p'ia posite i diffinitōe aie nō hnt se intrisece ad definitū. h'z hnt se sicut additamentū. qz aia diffinit' p' corpus. et corpus est extra intellectū animo.

Si aut' nō est vna q'daz et cōis method' de eo qd qd est ampli' difficult' est negociari. **D**e tebit em' accipe circa vnū q'daz q's modus. **S**i aut' manifestū sit. vtz demōstratio aliq' sit. aut diuisio. aut est aliq' alia methodus. **Z**ubitaō

Hic renouet Aresto. aliam dubitatōem. **E**t dz si sit vna via ad inuestigandū diffinitioē aie et aliaz substan/ tiar. tunc est magna difficultas q' sit illa via inuestigandi p' quā ille diffinitōes inuestigant'. qñ illa via sit demon/ stratiōis sicut dz p'p'ocras. an sit via diuisiōis sicut dixit Plato. vel si aliqua alia videlicet compōnis quaz ponit Aresto. scōo posteriorū. vbi dz q' diffinitōes substantia/ rum inuestigant' p' viam diuisiōis non syllogistica et cō/ pōnis. debet tñ notari a termino ad que. et ergo non no/ minatur via diuisiōis sed compositionis.

Querit q're ponit h' Ar'. tñ duos modos inuestigā di ipm qd qd est. cū tñ plures sint. **D**ūm q'ideo. quia iste due opimones fuerūt tpe Aresto. magis famose. q'uz vna fuit ab p'ocrate posita. quā etiā tangit Aresto. scōo posteriorū improbando eaz. **A**lia fuit opio Platonis qui dixit q' q'ditates essent inuestigādē p' viā diuisiōis syllo/ gisticē. **S**ed Aresto etiā ponit q' diffinitio per viā di/ uisiōis inuestigari debet. sed non syllogisticē sicut dixit Plato. et illa via diuisiōis coincidit cum viā compōnis quia in p'ncipio genera diuidunt' vt in fine componant' in

Ont' d'...

Novē as d'...

P'ria...

Z^a dubitaō...

Philosophia

[Marginal notes in a smaller hand, partially illegible]

definitioem illius definiti cuius definitio inqrebatur.
 Arguit scia de aia est certissima. g anima est facilis g
 nitiois. qz difficilissima sunt incerta. Ddm q aia capit
 duplr. Uno mo quantu ad qz est. z quantu ad oparoes
 et potetias q sunt principia talu operationu fm se. z sic co
 gnitio de anima est certissima. animo scia de aia est de his
 que expimur in nobis. qz aliquis facit cognoscit se habe
 re visus auditu vel tactu. Alio mo capit aia qsum ad qd
 est. z sic cognitio de aia est difficilissima. Et hoc pr faeiliter
 patere ex signo. qz antiq phibebant multas opinioes
 de natura aie. qz non potuerit in eius vera cognitioez ve
 nire. Sed tunc querit. qre cognitio de anima q ad qd
 est. est ita difficilis. Circa ista questionem sciendū q ex
 duabus causis contingit aliquid difficultis esse cognitiois
 Primo ex parte rei. g noscibilis que est fm se imperfecta
 et deple natura nō potēs mouere intellectū neqz sensum.
 Et sic materia pma. mor. relatioes. z sex vltima pdicame
 ta sunt difficil cognitiois. Alio mo aliqd est difficultis cog
 nitiois ex parte ipsius intellect. qz scz intellectus est imperfec
 tus nō potēs tēdere in cognitioem alicuius pfecti gno
 scibilis. Et eo mo deus z sube separate sunt difficultis g
 nitiois qsi excedētēz portionem nostri intellect. Et sile
 ē de visu. qz aliquis dicit difficulte visibile duplr. Uno mo
 ex parte visibilis. sicut tenebrosū z obscurū. Alio mo ali
 qd dicit difficulte visibile ex parte videntis. z sic lumen solis ē
 difficulte visibile. Intendebat g questio querere an diffi
 cultas cognitiois ipsius aie proueniat ex natura ipsi? ani
 me. vel ex natura ipsius intellectus. Tunc respondetur q
 aia capitur duplr. Uno mo pro aia vegetatiua z sensiti
 ua. z sic aia est difficultis g nitiois ex parte aie. quia ille aie
 sunt nimū immerse materie. z ideo quātum est ex parte
 aiarum difficulte cognoscunt. z ideo in arbore Porphy
 riana insensibile est dōna aie vegetatiua. qz nō poterat im
 poni dōna affirmatiua p se cognoscibilis ppter defectū rei
 cognoscibilis. Alio mo capit aia pro aia rōnali. z sic ad
 huc capit duplr. Uno mo vt est pars totius homis. z ex
 illa parte habet aliqd imperfecōis. z tunc est difficultis cog
 nitiois etiā fm se propter suā imperfecōem. Alio mo vt est
 actus separabilis a corpore. z sic est difficulte cognosca
 bilis ex parte intellect. nostri. habet em vt sic proportioes cū
 substantiis separatis. sicut em sube separate sunt difficulte co
 gnoscibiles ex eo q excedūt nostz intellectum. sic etiā ani
 ma rationalis sic accepta.
 Arguitur. hoc cognoscitur maxime ab aliqua poten
 tia quod est pns illi potētie. sed anima nostra est pns in
 tellectui. g intellectus maxime cognoscit animā. z p pns
 aia est maxime cognoscibilis. Ddm q duplr aliqd est
 pns intellectui. Uno mo fm eē nature z reale. z hoc con
 tingit tripplr. Uno mo. quia est subiectū intellectus. z sic
 aia rōnalis est maxime pns intellectui. qz ipsa est subiectū
 ipsius intellect. qz intellect. est potētia aie. Alio mo ali
 qd est pns intellectui. qz ē habit. intellect. z sic scia ē ma
 xime pns intellectui. qz scia est in intellectu. Tercō aliqd
 dicit pns intellectui. qz est opatio z actus eius. z sic intelli
 gere est maxime pns intellectui. Sed ddm est q hoc quod
 istis modis est pns alicui potētie nō est maxime cognos
 cible ab ea. Alio mo aliquid dicit pns fm esse. pportiona
 bilitatis z obiectaliter. z sic obiectū est presens ipsi poten
 tie. Et quod sic est pns ipsi potētie maxime gnosca a ta
 li potētie. sic aut qd dicit rei materialis est maxime pns ipi
 intellectui. qz est ei? obiectū. Et sile est de visu. qz id quod
 est maxie reali pns visu nō est maxime cognoscibile a vi

su. sicut est pupilla oculi. sed qd est maxie pns obiectus
 maxime cognoscit a visu. sicut color.

Adbuc multas hz dubitatioes z errores. ex
 qbus oportet qre Aliā em alioz sunt princi
 pia sicut numeroz z planoz

Postq Ar. mouet difficultate de mo inqrendi dif
 finitione aie. Dic pmo mouet dubitationē circa diffini
 tionē in se. z secōdo qsum ad ea q ingrediunt diffinitionē.
 Circa pmo dicit q hz multas dubitatioes qre de princi
 pijs aie. cū em scia demonstrat passioes de subiecto p p
 cipia necesse ē in tali scia gnoscare pncipia subiecti. cū g
 aia est hic subiectū necesse est inqre de pncipijs eius. Nec
 pr dicit q oim sunt eadē pncipia. qz st. alia pncipia nume
 roz. z alia planoz. qz pncipiū numeroz est vnitatis. z princi
 piū planoz. i. suplicitez originaliter est pūctus

Arguit est vniū principii oim rez. scz deus. Ddm
 q deus est principii effectiuū oim rez. z hoc est verum.
 Aristo. autē hic loqitur de pncipijs formalibz et intrinsec
 et illa st. diuersa in diuersis rebz. qz ab illis pncipijs res
 hū r distinctionē specificā. sed manifestū est q multe res
 abinvicem distinguuntur specificē.

Rimū autē fortassis necariū est diuidere
 in q genez. z qd sit. Dico autē vtz hoc ali
 quid z suba sit. aut qlitas. aut qstitas. aut etiā
 quoddā aliud diuersoz pdicamentoz

Hic psequenter mouet dubitationem de aia qsum ad
 ea que ingrediuntur diffinitionem. z pmo qsum ad ge
 nus. secōdo qsum ad dōm. Et dicit q difficile est cognos
 cere in quo genere sit aia scz pncipali. Sūt autē genera p
 cipalia suba. quantitas zc. z ideo ista difficultas respicit
 aiam fm q est totum diffinibile. quia diffinitio eius das
 tur per genus et differentias.

Querit in quo genere est aia. Ddm q dupliciter alit
 quid est genere. Uno mo directe p se. quia est genus vt
 species alicuius generis pncipalis. z sic aia non est in alit
 genere. necesse est em genus vel spēm esse vlt. sed de rō ne
 vlt. est eē qd dā totū. z sic aia est in pdicamēto sube. qz
 reducit ad idē genus cū toto scilz cū corpore aiato. Et ad
 hoc denotandū Aristo. dicit in textu. Et fortassis autē
 necessariū zc. in quo notauit q anima non est directe z p
 se in aliquo pdicamento

Adbuc autē verum eorū que in potētia sunt
 an magis endelechia quedā sit. Differunt em
 non parum potentia et actus.

Hic mouet dubitationē circa differentia diffinitiois
 ipsius anime. supposito em q etiā sit de genere substantie
 adhuc est difficultas an pncipat ad gen. actus vel ad ge
 nus potentie. Quid sit em quoddaz genus principale p
 actum z potentiam. Potest ergo (supposito q anima sit
 de genere substantie) dubitari an sit actus vel potentia
 Et addit Aristo. q dicere aiam actū esse aut potentiaz
 nō parum differt. qz actus z potentia nō parum differūt
 34am aut dubitationē soluit Aristo. in secundo huius.
 probādo q aia sit actus corporis. z corpus est in potentia
 ad aiam. Dis em forma est actus materie. et est manifest

3a Dubitatio

4a Dubitatio

5a Dubitatio

margin notes on the left side of the page, including 'pncipia de aia' and other fragments of text.

ma in vegetatiua sensitua et intellectuaz. et in partes potestatiuas. scz in diuersas potentias. de quibz psequit phs in secudo et tercio huius

Utrū sit filis spēi ois aia an nō. Si at nō filis spēi. utrū spē differat aut genere. Nūc qdē em dicētes et qretes d aia hūana sola vidēt itēdere. Hic ponit dubitacōem de aia fm q est totū vlt. et dubitatio stat in hoc. Utrū ois aia sit eiusdē spēi cū ois aia vel nō. si nō sit ois aia eiusdē spēi. est qstio an aie differat genere aut specie. Et addit phs q ista qstio habebat locuz apud antiqz. qz ipsi solū loquebāt de aia rōnali. et si loqmur de illa. tūc manifestū ē q ois aia est eiusdē spēi. Dicebant em antiqz opatiōes in alijs viuētibz. pcedere a natura. et nō ab aia. qd phs satis reprobat in secdo huius pcedendo q opa aie vegetatiue sunt ab aia

Querit utrū ois aia sit eiusdē spēi cū qlibet aia. Dicendū q spēs capitur duplr. Uno mō pprie. et sic spēs est quoddā vlt et totū. et sic aia nō est spēs. qz est ps. et nulla ps est spēs. cū ps nō hz vnitatē sicut nec entitatē. sed fm se vlt est vni in multis. Alio mō accipit spēs cōiter fm q illud dī spēs qd est sub alio spēaliter ptenū. et sic in prius subaz tā essentialibz qz integralibz repit spēs. Et sic distinguendū est de aia. qz vel aia accipit p aia humana tm. et sic oēs aie nō sunt eiusdē spēi vel accipit cōiter put se extendit ad aiam vegetatiua et sensitua. et sic oēs aie sunt eiusdē spēi subalterne. et nō eiusdē spēi spēalissime. Qd sic pbat qz ois spēs sumit a forma. rei. si q ois aia in oibz aiatz esset eiusdē spēi spēalissime. sequer q oia aiatz essent eiusdē spēi spēalissime. qd est manifeste falsum. qz illud ex quo sequitur. Ex eodē pbat qz aie rōnales sunt eiusdē spēi cū hō sit spēs spēalissima.

Formidādū at qten nō lateat. utrū vna rō aie est sicut aialis. aut fm vniū qd altera. vt eqz canis hois deiqz aial aut vlt aut nihil ē aut poster. Si aut rō aliqz cōe aliud pdicatur.

Hic pter mouet vna dubitationē circa vnitatē diffinitōis aie. Ex quo em phs in textu pcedenti dixit qz nō multē aie et nō vniū spēi. sic incidit talis dubitatio. vtrū sit dāda vna cōis diffinitio aie. qz scz pueniat y deē aie. sicut fm platonē est danda vna cōis diffinitio aialis q cōs pueniat y deē aialis. aut sunt dāde diuerse diffinitiones p diuersis aiabz. sicut etiam in aiali est alia rō. canis alia rō hois. et alia rō dei. celi. qd dicebant antiqz aiatum. qz rō aialis fm vniū quodē aial est altera et altera. Et arguit phs ptra pma prem. scz q nō est dabilis vna cōis diffinitio que pueniat y deē aie. qz vel vlt nihil est aut posterius suis singularibz. et non solum hoc est verum de animal. sed de quocūqz alio vlt.

Querit quare phs mouet istam dubitationem circa vnitatē diffinitōis aie. Ddm q ppter diuersas opinioes de diffinitōibz. aliq em opinati sunt q diffinitōes rerū dantur de y deis separatis. et illa fuit opinio platonis. qui ponebat vltā separata per se subsistentia extra omnē intellectū. et q diffinitōes rerū darent de talibz y deis. Exempli gratia qn diffinit hō. homo est aial rōnale. tunc talis diffinitio puenit y deē separate. et non homini fm q est in singularibz. Et fm istā opinionem est danda

vna cōis diffinitio aie pueniens y deē aie et nō singularibz. Fuenit etiā aliq habentes oppositā opinionē. s. Pythagorici. qui dicebatur naturales. et dixerūt q nō essent substantie vlt sed solū particulares. et sic fm illos non est danda vna pūnis diffinitio aie. sed cuiuslibz alia et alia. Philosophus autē tenet mediū scz q est danda vna cōmūnis diffinitio de aia. nō q illa pueniat y deē aie. sicut posuit Plato. sed q etiā illa diffinitio pueniat singularibz aiabus ptenis sub illo pūni. sicut patz in secudo huius. qz illa diffinitio aie puenit sic aie in pūni q etiā est vera de particularibz aiabz.

Arguit phs ponit vna pūne diffinitōes aie. ergo male dī q nō est dāda vna pūnis diffinitio aie. Dicendū q duplr de aliquo p dāda diffinitio in cōi. Uno mō sic q pueniat soli tali pūni. et sic nō est danda vna pūnis diffinitio de aliq re. quo mō Plato voluit dare diffinitōem. Alio mō sic q talis diffinitio nō solū pueniat illi pūni. sed etiā singularis ptenis sub ipō. et sic phs dat pūne diffinitōem de aia.

Querit quō soluenda est qstio Aresto. in textu. an sit danda cōis diffinitio aie an nō. Ddm q nec sic nec sic qz nō est danda cōis diffinitio que pueniat y deē tm. nec est danda diffinitio que cōueniat singularis aiabz tm. sed est danda vna cōis diffinitio aie que puenit singularis animalibz et etiā aie in cōi. et sic diffinitio aie data ab Aresto le datur de aia in pūni. et fm hoc puenit singularis aiabus. Sile est de diffinitōe hominis. qz ista diffinitio (aial rōnale) puenit homini in cōi et singularis particularibz hoibz. Et ad hoc ostēdēdū q nō p dāda vna cōis diffinitio aie que pueniat y deē tm. phs ponit hāc autoritatē. aial vlt nihil est aut posterius suis singularibz. quia quod nihil est non potest diffiniri.

Arguit vlt aliqd est. q male dī q vlt nihil est. An p qz de nihilo nō est scia. sed de vlt est scia. ergo rō. Et am vlt habet diffinitōem et essentia. ergo aliqd est.

Ddm q ista ppositio posita ab Aresto. in textu est diffinitua. ad cuius veritatē sufficit alterā prem esse veram. Vlt ergo phs in ista autoritate. q aial vlt nihil est fm mente platonis q posuit vltā esse y deas separatas a singularibz. Aut fm veritatē peripatheticorū vlt aliqd est sed posterius suis singularibz. qz vlt abstractit a singularibz ideo necesse q sit posterius illis a qbz abstractitur. et sic se cūda pars est vera.

Querit ex quot motiuis fuit plato motus ad ponendum y deas separatas. Ddm q ex duobz. Primus fuit ppter generatōem rerū naturalū. Et potest fm platonē sic sumi rō. oportet generatōes resolui in vna cām perpetuam. sed pncularia nō sunt ppetua. ergo oportz fieri res solutōem in aliā cām que sit perpetua. et qz cā est similis effectui suo. ideo oportet q illa cā sit y dea que sit pna sūtilitudo rerū generatōz. et sic necesse erit ponere y deas separatas. Secūdū motiū fuit ad saluādum sciam de rebz naturalibz. Et p sic formati rō. scia est y lum. sed illa (que sunt a pte rei materie pūcta) sunt singularia. ergo oportet extra singularia ponere vltā. de quibz vltibus dantur passioes fm necessitatē. et sic oportet ponere y deas vltē extra singularia. Et ad ista argumēta est dicendū. et pmo ad pmiū dicendū q differūt causa vltis et particularis. Causa em vltis nō est filis fm spēm suo effectui. Non ergo oportz ponere y deas in causis vltibus que sunt specificē similitudines rerū sicut plato posuit. habent tamen iste res generare aliquaz causam ppetuaz.

Ad ponend y deas. ex 2 ois motiuis. duobz mouebat motus Plato.

Zm

Excludūt motū

lingunt realiter. tamen qz risibile nō est de diffinitōe ho-
minis ptingit intelligere hoīem nō cointelligendo risibi-
le. Et quo seqtur qz nō ptingit intelligere hoīem non in-
telligendo aīal rōnale. qz aīal rōnale est de diffinitione ho-
minis. Per hoc dicit ad ppositū qz qz singularitas p se non
est de rōne singularis singularitatis siue singularis p alte-
rū. sō p singulare singularitatis siue p alterū intelligi non
cointelligendo singularitatem illius. in quo singularitas qz
nis tū in ipa re sp ptingunt. Et hoc est qz dicit solet qz vlt
fit p abstractione nostri intellectus. i. vlt fit p hoc qz aliqd
abstrahitur a singulari p se. Exempli grā. homo 7 fortes
pungunt in re. et tū fortes non est de rōne hominis. qz si
sic tunc non inueniret hō extra forte. p ergo intelligi non
cointelligendo forte. 7 sic habet vniuersale. Sicut est dōm
de genere et spēs. qzuis spēs nunqz posset fieri genus p ab-
stractionem. qz in sua rōne includit vltimam dīam. tamē
specificatus p fieri genus. vt hō nunqz p fieri genus sed
aīal in hoīe potest fieri genus p abstractione a differentia
specifica hoīs. que nō est de rōne animalis

Arguit. videtur qz vlt in rebus sit. probatur qz por. lo-
quens de vniuersalibus vocat ipsa res dicendo istarum
res. speculatioe dōm qz vlt pfectum qd est vlt post rē
est in rebus fundamentali. 7 nō fm illam qd ditionē fm quā
vocatur vlt. Lapiendo autē vlt p vniuersali in re. sic est ac-
cidentaliter in rebus. qz hoc ptingit singulari fm qz hu-
iusmodi. Circa qz sciendū qz natura vel eētia designata
p modū totius. vt hō p tripliciter considerari. vno mō
fm eius p p rōnem. et sic cōueniunt nature que cadūt in
eius p p rā diffinitōe. et passiones exote ex principijs eēn-
tialibus. et non cōueniunt vt sic nature aliqua p dīcata ac-
cidentaliter nec realia nec rōnis Ideo quando queritur an
natura sic considerata sit vltis dōm qz non. qz de rā rōe
vltis est vltas cū multiplicitate aptitudinali. quaz. que
libet p dīno supaddit vni accidens siue relationē rōnis.
Supaddit eī vltas relationē rōis ipsius nature ad in-
tellectū. qz vt sic natura dī vna quando est obiectiue apd
intellectū. multiplicitas eī addit etiam vna relationē rō-
nis ipsius nature ad sua singularia. Exempli grā. si dicat
hō est spēs. ubi spēs supaddit humane nature duas relas-
tiones rōnis. vnam ad intellectū. fm quā relationem dī-
citur vna apud intellectū. Altam rōnem supaddit na-
ture ad singularia. fm quā dī multiplicabilis p multa nu-
mero distincta. sicut genus dī multiplicatam p multa
spēs dīctia. qz ergo vltas notat accidentia rōnis patet qz
nō p cōuenire nature fm se accepte. qz dictum est qz tūc
solū pueniunt nature. que sunt de eius diffinitione. natura
autē sic accepta vocat vlt ante rem. Alio mō accipit natu-
ra vt in re. in supposito. et sic iterum nature nō cōuenit
vniuersalitas. quia sic deficit nature vltas vniuersalita-
tis. que est solum in natura fm qz est obiectiue apud intel-
lectum. Deficit etiam sibi comunicabilitas aptitudi-
nalis. quia fm qz est in aliquo vno supposito. sic non est cō-
municabilis. Tercio mō accipit natura fm qz est accepta
p intellectū. et sic cōuenit sibi vniuersalitas. sic eī dī vlt
post rem. i. vniuersale a singularibus abstractū. tunc enī
puenit nature ipsa vltas vltitatis. quia est obiectiue apd
intellectum. cōuenit etiam sibi plurificabilitas. quia pōt
plurificari p multa inferiora. 7 qz accidit nature qz est p
intellectum accepta. sic etiam accidit nature qz est vniuersa-
lis. Unde patet qz sicut albū est accidens reale hominis
ita vltas est accidens rōnis ipsius nature. id est cōuenit
nature apprehense p intellectū. Et sicut incōueniēt hō

mini pcepto attribueret qd est albū currens aut laborāse
ita incōueniēt hōmī ad extra attribuit qd est vltis.
Sic em gramatici dicit qz sunt adiectiua secūde impo-
sitiōis. que nō possunt vere attribui substātiuis pme im-
positiōis nec cōtra. qz adiectiua pme impo-
sitiōis false at-
tribuitur substātiuis sedē impo-
sitiōis

Querit. quō possumus venire in cognitōem siue noti-
tā istoz vniuersalium. Dōm qz istas acceptōes possu-
mus cognoscere ex ipsis p dīcatis ipsi nature attributis.
Quō em nature attribuitur p dīcata realia essentialia.
vt hō est aīal. hō est rōnalis. 7 tunc accipit natura vt est
vlt ante rem. i. accipit vt nō est in singularibus nec apud
intellectū. Alio mō attribuitur nature p dīcata realia acci-
dentialia. 7 sic accipit vlt fm qz est in re. qz illa p dīcata pue-
niūt sibi fm qz ē in singularibus. vt hō est albū. Tercio mō
attribuitur nature p dīcata accidentalitā rōnis. 7 tūc accipi-
tur natura vt est vlt post rem. qz talia p dīcata nō pueni-
unt nature nisi pur est apprehensa p intellectū. Et qz p p
qz p p nulla scia est de vlt in re. Locus rō est. qz vlt in
fm qz hōmō pueniūt solū p dīcata realia accidentalitā. qz de su-
is subiectis nō sunt scibilia. S3 vlt post rē fm qz hōmō
p esse scia. qz etiaz illa accidentalitā sunt scibilia fm qz hōmō
de ipsa natura. sicut fit in libro p dīcabilū 7 p dīcamentoz.
Alie scie reales s3 de vlt ante rē. vt metaphisica 7 hōmō

Querit. vtrū ista tria vltia distinguantur realiter vel
modaliter. Dōm qz differūt solū fm modū accipiendi
naturā. qz eadē natura p tripliciter p dīcari p intellectum
nostri. Est em eadē natura que qnqz est fm se accepta. 7
et qnqz vt est in singularibus supra. et qnqz accepta ad p dī-
cata sedē intentionis. si tū spēs intelligibilis esset vlt post
rem. sicut qdā dicebat. qd est falsum. tūc est realis distin-
ctio inter vlt in re ante rem. 7 post rem. pposito qz spēs in-
telligibilis sit subiectiue in intellectu

Querit. vtrū vlt sit generabile. Dōm qz vlt capit
dupl. Uno mō vt est acceptū in singularibus. 7 sic vlt est
generabile. quia etiā generat ad generatiōem singularis.
Alio mō accipit vlt vt ante rem 7 post rem. et sic genera-
bile 7 corruptibile accipiuntur dupl. Uno mō in p p rā si-
gnificatiōe fm qz dicit aptitudinē ad generatiōem 7 cor-
ruptiōem. et sic vltibus quibusdā puenit esse generabile et
corruptibile. qz corporis mixti p p rā est esse generabi-
le 7 corruptibile. sicut dī latius circa subiectus libri phisic
corū. Alio mō accipit generabile imp p p rā fm qz dī ac-
tualē generatiōem. 7 corruptibile fm qz dī actualē corru-
ptiōem. et sic vlt ante rem 7 post rem nō sunt generabi-
lia nec corruptibilia. qz aliqd sic est generabile p genera-
tis actiōem. vlt aūt fm qz hōmō nō habet ordinē ad acti-
ōnem. qz nō sunt termini actionum. qz actiones sunt sin-
gularū pmo metaphisice

Arguit. vlt est prius suis singularibus. qz male dī qz sit
posterius illis. Ans. pbat. qz dat eis esse. Itē illud est p-
us a quo nō puenit subsistendi p nā. vt bñ seqtur. fortes
est. qz hō est. sed nō cōtra. Dōm qz vlt capitur dupl.
Uno mō fm pfectā rōnem vltitatis. et sic semp vlt post
rem est posterius suis singularibus. qz sic abstrahit a singu-
laribus. 7 illud qd abstrahit ab aliquo est posterius illo a
quo abstrahit. Alio mō accipit vlt fm qz est ante rem vel
in re. 7 sic est pūs singularibus. qz dat eis esse nomen 7 rō-
nem. mō rō siue diffinitio est pōr diffinitio. 7 ab illo nō cō-
uertit subsistendi psequētia. Est autē circa p dīcata pside-
randū qz res accipit p singulari. qz distinguit vlt ante rē
in re. 7 post rem. Sensus em est qz est aliqd vlt ante rem

Questiones

no cōtialr ppleta ipius accētis dari absq̄ subiecto tūc
impossibile eēt accētis eē sine subiecto. qz ipossibile est aliq̄
qd̄ separi ab illo qd̄ est de cōtia ipius Si ḡ subiectū eēt
de cōtia accētis. tūc ipossibile erit accētis eē extra subiec
tū. cui⁹ tñ oppositū videm⁹ in sacramento altaris. Et h̄
idē pz ex signo. nā accētis diffinit p̄ subiectū sicut p̄ addit
tamentū. qz sc̄ subiectū addit nature vel cōtie accētis.
et nō est de natura eius. cū cōtie predicamentoz sint im
pmitte. vñ ē alia natura pietis ⁊ albedinis eius.

Al. matia est cā intrinseca cui⁹ est matia. s. subiectū ē
matia accētis. ḡ est ps intrinseca accētis. Dm q̄ ma
tor est vera de materia ex qua ⁊ nō de materia in qua cu
iustmodi est subiectum respectu accidentis

Querit vtz diffinitōes dyalectice sint casse ⁊ vane.
Dm q̄ sic. qz sic̄ circa textū dcm̄ ē. diffinitōes dyalecti
ce dicūt diffinitōes passionū q̄ dā absq̄ subiecto Passi
ones āt dicunt. vt dolor. timor. amor. gaudium. spes ⁊c.
Si ḡ diffinitōes talū passionū dant absq̄ subiecto tūc
sunt diffinitōes vane. qz vanū ē qd̄ nō attingit finem in
quē ordinat. cū ḡ diffinitio ex sui natura ordinatur ad de
mōndū passioēs de subiecto. ille diffinitōes q̄ talē finem
nō hñt dicunt vane. sic āt est de diffinitōibz passionū da
tis absq̄ subiecto. **E**xēpl grā. passioēs ire in ordine ad
subiectū s. palloz faciei. tremor. manū. ⁊c. Cause vero
istaz passionū nō pñt dari ex fo: mali diffinitōe ipius ire
sed ex materiali. q̄ dat p̄ subiectū. **F**ormali āt sic diffinit
tra. **G**ra est appetit⁹ vindictē. s. diffinitio data p̄ subiec
tū est ista. **G**ra est ebullitio sanguis circa cor. ⁊ sicut cog
noscat. qre irati pallescūt in facie. qz sanguis tendit imme
diare ad cor. ⁊ sic relinq̄ mēbra extēoria. s. faciem et ma
nus. ille autē eā nō pñt sumi ex alia diffinitione

Arguit. videt q̄ ista autoritas nō sit ad p̄positū. qz aia
nō est aliq̄ passio Dm q̄ q̄nis aia nō sit passio hz tñ se
p̄ modū passiois. q̄ ad suā diffinitionē. qz sic̄ diffinitōes
passionū dant p̄ additamentū. qd̄ est alteri⁹ q̄nis. sic aia
diffinit p̄ additamentū qd̄ est eiusdē q̄nis. ⁊ id̄ sicut diffi
nitōes passionū dare absq̄ subiecto s. vane. sic etiam est
de diffinitōe aie dare absq̄ corpe. Et sic valet ad oñden
dū q̄ diffinitō aie est dāda p̄ additamentū

Arguit. diffinitōes dare p̄ gen⁹ ⁊ drām s. diffinitōes
phicales. ḡ nō s. dyalectice. **P**robaf. qz gen⁹ hz rōem
matie. ⁊ drā rōem foie. ḡ. Dm q̄ gen⁹ ⁊ drā pñt triplr
p̄siderari. vno⁹ fm q̄ gen⁹ hz rōem poñe. ⁊ drā rōem ac
tus. ⁊ sic diffi⁹ data p̄ drām ⁊ gen⁹ est metaphical in sig
nū cui⁹ etiā sepata a matia. q̄ta s. sube sepate sic diffini
untur. **A**lio⁹ accipiūtur gen⁹ ⁊ drā inq̄tū gen⁹ hz rōez
matie. ⁊ drā rōem foie. ⁊ sic diffi⁹ data p̄ gen⁹ ⁊ drām est
phical. **T**ercio⁹ capiūtur gen⁹ ⁊ drā fm rōem genes ⁊
drā fm q̄ gen⁹ feat p̄ceptū p̄hibilē. ⁊ drā p̄ceptū p̄hen
tē. Et h̄ est qd̄ dē sc̄us **T**ho. in de ente ⁊ cōtia. q̄ ex duo
bus p̄ceptibz. s. ex genere ⁊ drā p̄stituit terca⁹ p̄ceptus. s.
spēs. ⁊ sic diffinitō data p̄ genus ⁊ drām est logical. **P**ro
q̄ sciendū est q̄ duplices sunt diffinitōes. s. tubaz. ⁊ ille p̄
genus ⁊ drām dare sunt bone formalr ⁊ finalr. qz s. suf
ficiētēs eā ad demōstrandū passiones de diffinito. ⁊ sic
nō sunt vane. **A**lie sunt diffinitōes accētū ⁊ p̄cipue pas
sionū q̄ si dātur p̄ genus ⁊ drām sunt qd̄em bone. quia
dātur p̄ ea que sufficiunt ad bonā diffinitionē cū suo mō
nificēt diffinitum. sed sunt vane. qz nō attingūt finē
ad quē ordinātur. qz nō sunt sufficiētēs eā ad demōstrā
dum passiones de subiecto. **D**atet igitur q̄ illa questio
nō hz locū de speciebz substantiarū.

Primi de Anima

Dubitatōem āt hñt ⁊ passioēs aie. vtrū sint
oēs cōes ⁊ hñtis an sit aliq̄ ⁊ aie. ppria ipsi⁹. **H**
em accipe qd̄ dē necariū est. nō āt leue. videt autē
plimoz qd̄ nullū sine corpe pati neqz facere
vt irasci p̄fidere desiderare ⁊ oīno sentire **D**a
rime āt assilāf. pprio intelligere. si āt ⁊ h̄ fanta
sia qd̄ aut nō sine fantasia. non cōtinget vtiqz
neqz hoc sine corpe esse

Postq̄ p̄hs posuit difficultates ex pre sube aie ⁊ qd̄ qd̄
est ipius aie. h̄ pñt mouet difficultates de aia q̄ sunt ex
pre accētū ⁊ passionū ipi⁹ aie. p̄mo mouet dubitatōem
sc̄do eā soluit. tercio ex solutōe infert q̄ p̄gnitio de aia p̄
tinet ad phiscū. p̄mo mouet difficultatē. sc̄do oñdit illi⁹
difficultatis necitatē. **E**t ḡ ista dubitatio. vtrū oēs passi
ones. i. potētē aie sint cōes aie ⁊ corpi vel ē aliq̄ passio p̄
pria fm qua aia nō cōicet corpi. **A**d h̄ dē **A**risto. q̄ istaz
dubitatōem determinare nō ē leue. nō ē facile. s. ē tñ necas
rū. **P**rimū oñdit. qz s. aliq̄ p̄terates de qb̄ manifestū
est q̄ nō s. sine corpe. vt s. irasci ⁊ sentire. ⁊ ideo in illis
manifestū ē q̄ s. passioēs i aia ⁊ i corpe sil. ⁊ h̄ inferi⁹ p̄bat
Si āt sit aliq̄ passio. i. p̄p̄a potētia ipi⁹ aie illa potētia erit
intellectua. h̄ tñ verū ē nisi dicat q̄ intelligere sit qd̄ fanta
sia. Sic em̄ dicebāt ātq̄ nō ponētes dīnazint sensuz ⁊ in
rellectum. ⁊ si sic potētia intellectua nō erit ppria aie. Si
autē intelligere nō est sine fantasia. tūc iterū nō p̄tingit in
relligere absq̄ corpe. qz fantasia sit cū or̄gano corpalī

Si qd̄ igit̄ ē aliq̄d aie op̄ez. aut passionuz p̄
p̄riū. p̄tinget vtiqz ipaz separi. si ḡo nullū est p̄
p̄riū ipi⁹ nō vtiqz erit sepabil. s. sic recto inq̄tū
rectū multa accidūt. vt tāgere eneam sperā fm
pūctū. nō tñ tāget ab h̄ sepatū rectū. insepara

bile ens si qd̄ semp cū quodā corpe est
Hic pñt assignat eās necitatis determinatōis hui⁹ q̄stio
nis. qz ex determinatōe hui⁹ q̄stiois p̄ḡscit aliq̄d qd̄ oēs ho
mines naturalr scire desiderāt. san aia sit sepabil a cor
pe aut nō. **E**t h̄ ē ideo. qz si aia hz in se aliquā potētiaz
⁊ opatōez in q̄ nō cōicet corpi. tūc est sepabil a corpe. ⁊ si
nō habeat aliquā tūc nō erit sepabil. **E**t patēt iste p̄ditio
nales q̄nū p̄ma ē. si hz aia opatōez ⁊ potētiaz q̄ nō cōicet
corpi. p̄p̄a ē sepabil. qz opatio ppria rei corpn̄ der esse rei. qz
opatio nō p̄t eē p̄fectior q̄ eē. si ḡ opatio ē sepabil a corpe
ḡ etiā ipm̄ esse ē sepabile a corpe. **S**edā p̄ditō al sic p̄. s. qz
q̄ si aia nō habeat aliquā opatiōem in q̄ cōicet corpi ipsa
nō est sepabil. qz si aia separet absq̄ opatōe a corpe. tūc
est oēiosa ⁊ frustraret suo fine qd̄ est icōueniēs. ⁊ h̄ nō cō
tingit alicui rei natura. **E**t p̄hs addit in textu exēplū qd̄
est tale. qz linee recte p̄uenit tāgere eneam sperā fm pūctuz
et nō p̄t sibi p̄petere nisi fm q̄ est in corpe. qz tact⁹ est ipi
suis corpi. sic etiā videt aliq̄bz q̄ intelligere nō conuenit
aie nisi fm q̄ est in corpe. sicut tact⁹ nūq̄ p̄t fieri sine corpe

Arguit. in textu p̄mittit fallam p̄ntis. qz arguit a ros
ta p̄ditōali cū destructōe aītis ad destructōnem p̄ntis.
Dicenduz q̄ duplr p̄tingit arguere in p̄ditionalibus

Uno in terminis puerilibus. sic in dicitur per arguere a po-
sitione vel destructione auctoris vel pueris. qz in puerilibus po-
sitione vno pueri reliquum. et destructio vno destruit reliquum
et sic arguitur hic. qz aiam hic poterit et oparorem pueri et ce
sepabile a corpe pueritatis. et sic sic arguere a destructio-
ne auctoris ad destructioem pueris. Alio arguitur in terminis no-
puerilibus. et sic necesse est arguere a positioe auctoris ad poem
pueris. vel a destructioe pueris ad destructioem auctoris

Arguitur videtur qz ex eplu recte sit in dicitur. qz si corpe
specu rageret linea recta fm pueri iduisibilitate. tunc linea
eet et iduisibilitate. Pro itelleu argumetu est sciendu. qz si
enea spera moueat sup aliqua superficie dura tunc necesse est tale
superficie rageret enea spera fm pueri. qz si rageret fm aliq
qua pueri qntitate. tunc enea spera no esset pfecte sperica. qz
habet aliqua superficie fm qua rageret re dura. et hoc repug-
nat spere. Secdo sciendu. qz inter duo corpa dura est aliq
qd mediu. qz p ymaginari qz enea spera ponat sup superfi-
cie aq. et qz aq no cedat. Istis p dicitur ad argumetu
dicitur. qz duplex est tactus. scilicet metaphoricus tactus siue mathe-
maticus et phisic. Dicitur qz phisice loquendo. qz enea spe-
ra rageret superficie fm mimas superficies. et no fm pueri.
nec sequitur si rageret fm pueri qz p rimum pponeret ex indi-
uisibilitate. qz illa pueri q rageret corpe spericu no sit in actu
sed in potentia. qz ex eis no pponit linea. qz solus pponit ex
his q sunt in actu. Et ad argumetu dicitur. qz mima vel in
considerabilis rectitudo in corpe sperico no impedit sperici-
tate. et sic quis in corpe sunt inconsiderabiles superficies ex
hoc m no impedit eius spericitas siue figura sperica.

Queritur vtru aia sit sepabilis a corpe. Dicitur qz capie-
do aiam p aia vegetaria et sensitia. sic ille aie (qz sit imerse
matie) no pnt a corpe separari. Sed capiendo aiaz p aia rona-
litate sepabilis a corpe. qz est forma potes p se subsistere. si
aut p r tertio hui. vbi dicitur qz anima est id qd vere e.

Arguitur aia depedit a corpe. qz no est a corpe sepabilis.
Dicitur qz aia ronalis capis dupli. vno q ad fieri. et sic de-
pedet a corpe. qz no pot fieri nisi in corpe. qz si fieri extra cor-
pus. tunc eet suba sepata et no aia. Et quis aia fit in cor-
pe et a corpe recipiat sua indiuiduatoem. tunc pot separari a cor-
pe retinendo illa indiuiduatoem qua recipit a corpe. Alio
mo capis aia ronalis q ad ee ipsi. et sic dupli aliqd depedit
a corpe. Uno subiectiue. et sic potetie sensitue depedit a
corpe. et no potetie aie ronalis. qz intellectus no subiecta-
tur in aliq or gano corpali. sed est imaterialis vt p r tertio h.
Alio aliqd depedit a corpe obiectiue. qz corpe est obiec-
tu eius. et sic etia aia ronalis depedit a corpe etia qntu ad
intellectu. qz intellectus p statum vite no pot intelligere is-
materialis sicut obiectu. qz intellectus obiectiue depedit a res-
b materialibus. et h no ipedit ei sepabilitate. qz intellectus
etia actu a corpe separatur. sic intellectus angelicus pot intellige-
re corpe no obstante ei separatoe et immaterialitate

Videtur at aie passioes oes ee cuz corpe. ira
mansuetudo. timor. misericordia. pudentia. ad hec gau-
dium et amare et odire. sil ei patit aliqd corpe. In
dicat at h aliqn qda a duris et manifestis passioibus
pcedentibus nihil exacerbari aut timere Aliqn et a
pulis et debilibus moueri. cu accedat corpe. et sic
se heat sic cu irascit Ad hec at magis h manifestu

Nullo em terribili imminere in passionibus
sunt his aliqui timentes

Passioes alia sunt aie et corpe

Hic manifestat Aristoteles quod plus presuposuit. qz qda sit
passioes coes aie et corpe qd pbat tribu rōibus. Pua rō stat
in h. qz ille passioes sit coes aie et corpe. qz corpe plus aliqd
patit. qz si corpe aliqd patiat. qz etia sit in corpe. h multo
sit passioes aie qz corpe aliqd patit. sic sit ira. gaudium
mansuetudo. timor. et qz in ira fit ebullitio sanguis circa
cor. qz ille passioes sit coes aie et corpe. Secda rō. ille passio-
nes sit coes aie et corpe qz diuersificat ex dispo ne corpis
fm diuersa corpa tpa. sed qn qz ptingit q magnis passio-
nibus occurrētibus hō no irascitur. ptingit et ex alio tpe qz
miore passioe occurrētibus hō plus p rurbat. facit q ad hoc
dispo aeris. qz qn plus v l min irascitur. qz de Aristoteles. h
mo metheororum. qz qn cometa regnat tunc sit multa tella
inter pncipes. Tercia rō stat in h. ille passioes sit coes
aie et corpe qz variatur fm diuersas pplexioes. qz pplexio
respicit corpe. h ille passioes sit diuersitudo i hoibus hz dis-
uersas pplexioes. qz sit aliq ira pplexionati qz plus tribu-
libus v l nulli imminētibus mltu timet sic melas colici ex sola fan-
tasia piculoy timet Aliq sit pplexionati sic q magnis tro-
ribus imminētibus oio nihil timet. sic sit colerici Lu q rior est
passio aie manifestu e q aliq sit passioes coes aie et corpe sit

2920

3920

Si at sic se hz. manifestu qm passionu rones
in matia se Quare timides vt irasci. mor qd e
tal corpe aut pris. aut poie ob h. et gra hui.

Quo fre infert corem

Hic infert p rter pncipalr intent a correlarie. ista. qz
scz dicitur qz si passioes sit coes aie et corpe. qz etia dicitur dif-
finitu p aiaz et corpe. qz vnu qd hz diffinitu sic hz ee. qz qz
iste passioes hnt esse in corpe. qz hnt diffinitu p corpe. Et
Aristoteles. diffinitio ira sic dicitur. Ira qda motus corpe aut p-
ris aut poie ob h et gra hui. Et hz ista diffinitio qru-
or eas. in h em qz (di motus) tangit ea foialis. qz ois pas-
sio appetitus e motus fm qz motus capis p rteru poie ad
actu. Diffinitu em Eustachius sic passionem rterio ethico-
ru. Passio e motus appetit sub fantasia boni vel mali.
Un motus in diffinitioe ire no pot fecare forma fluentes
sed actu appetitus. sicut etia in alijs diffinitioibus passio-
nu. qz forma l r loquendo. passio e actus siue opatio ipsi ap-
petitus sensitui scis cu alteratoe corpali. Et qz sit eius
alteratione corpali. id vocat passio imponit em noia a
notionibus nobis. qz qz talis motus siue alteratio est nobis
notior. id imponit noia actionu a tali passioe. Donit
vterius in diffinitioe ire (corpe aut pris) vbi r agitur ca-
materialis. qz ille motus siue ista opatio fit p materiaz
q est corpus. De m ponitur (aut poie) in q r agitur p r-
cipiu efficiens. qz poia irascibilis est pncipiu illius morus
ue passionis. Additur (grahmōi) vbi r tangitur ea final.
quia propter appetitum vindicte.

Et ppter hoc igit ia phisici est considerare de
anima. aut omi. aut hmoi. Concludit q ad phicu de aia
defiare spectet

Concludit q ad phicu de aia defiare spectet

Hic pcludit ex deis (qz ia dem est aliq ee passioes
coes aie et corpe) qz ad phicu spectat determinare de
aia. l. in ordine ad tales passioes. v l de em aia. v l ad mi-
nus de aia hnt tales passioes. Et rō est. qz sicut p rterio
phisicoz. phicus hz determinare foias fm qz sit in matia. hz
aia qd minus fm istas passioes p dcais est foia in matia

ciēs in aialibz motū. vñ zvinēdi tminū cē respi
ratōz Lōtigēte ei eo qd p̄inz corpa. z extrudē
te figuras p̄bētes aialibz motū ex eo q nō ē ip/
sas q̄scere nullaten⁹ auxiliū fieri d̄ foris ingre
diētibz alijs hmōi i respirādo. Prohibē ei has
z q̄ infē aialibz disgregari sil' p̄hibēs p̄strigēs z
p̄p̄mēs. zviuere āt q̄sdū p̄nt h̄ facere Videt̄ āt
za p̄thagoric⁹ dcm̄ eādē h̄re itelligētiā Dixit̄
ei q̄dā ipoz aiaz eē q̄st i acre decisioēs. nā q̄dā
defecta p̄thagoricoz i h̄ discordabāt ab alijs
p̄thagoricis. qz n̄ dicebāt arthomos. s; p̄tutē
q̄ mouet eos aiaz eē. alij āt has mouēs De his
āt dcm̄ ē. p̄p̄ qd q̄dē p̄tinue videt̄ moueri. z si
sit trāqlitas nimia. In idē āt ferūf q̄cūq; dicūt
aiaz eē qd seipz mouēs Videt̄ āt hi oēs existi/
mātes motū maxie p̄p̄riū cē aie. z alia q̄dē oia
moueri p̄p̄ aiaz. ipaz āt a seipā. p̄p̄ nihil vide
re mouēs qd nōz ipz moueat Silr āt z Anax.
aiaz d̄t eē mouētē z si aliq; ali⁹ dix' q̄ oē mouz
itellcūs. nō t̄m p̄it' sic Deo ē. ille q̄dē ei simplr
d̄t idē eē aiaz z itellcū. vep̄ ei eē qd videt̄. Un̄
bñ facere Domez q̄ hector iac; ali⁹ sapiēs. nō
itaq; vñ itellcū tāq; pōnā q̄dā q̄ ē circa p̄tate
s; idē d̄t aiam z itellcū Anaxa. āt min⁹ certifi
cat de ipf' Dultoric⁹ q̄dē eē cām ei⁹ qd bñ z
recte d̄t itellcū. alibi āt itellcū hunc eē aiam
In oibz ei ipm̄ incē aialibz magnis z puis z ho
norabilibz z ihonorabilibz Nō videt̄ āt fm̄ pru
dētiā dcm̄ itellcūs oibz silr incē aialibz s; neq;
hoibz oibz Quicūq; q̄dē igit̄ aiatū i moueri af
p̄xerūt. Hi q̄dē maxie motū opiat̄ se aiam eē

Vicūq; āt ad p̄gscere z sentire ea q̄ sunt.
isti dicūt aiaz eē p̄ncipia. alij q̄dē pla faci
entes bec. alij p̄ vnū h̄ Sic Empedo. q̄dē ex
elemēt' oibz eē. z vnūq;q; hoz aiam dicēs sic
terrā q̄dē terra p̄gscim⁹. ethere ethera. aquā āt
a q̄. s; igne ignē maifestū ē. p̄cordia āt p̄cordiā
discordiā discordia tristi. Eodē āt mō z plato
in timeo aiam facit ex elemēt'. p̄gsci eē silē silē

res āt ex p̄ncipijs eē Silr āt z his q̄st de p̄bia
dcā dcm̄iatū est ipam q̄dē aiam ex ipā vnus
ydea. z ex p̄ma lōgitudiez latitudie z altitudie
alia āt silē mō Abuc āt z alie itellcū q̄dē vnū
sciaz āt duo singulr eē ad vnū. plani āt nūeruz
ad opioez. sensuz p̄o eū q̄ firmi. Flūeri q̄dē eē
spēs. z p̄ncipia entū dicebāt. Sūt āt ex elemē
tis Judicāt āt res. alie q̄dē itellcū: alie p̄o scia
alie āt opione. alie p̄o sensu. spēs āt nūeri bi re/
rū Qm̄ āt z motiū videbat̄ aia eē z p̄gscitiū
sic q̄dā p̄plexi se ex vtrisc; enūciātes aiaz eē nūe
rū mouētē seipm̄ Dm̄t āt de p̄ncipijs q̄ z q̄t
se maxie corpea faciētes icorpea His āt miscē
tes z ab vtrsc; p̄ncipia enūciātes. d̄m̄t āt z circa
mlitudinē. hi q̄dē ei vnū. illi p̄o pla dicūt Lō
se q̄nt āt his z aiaz assignāt: motū eē fm̄ natu
rā p̄moz existiauer̄t nō irrōnabilr: vñ q̄busdā
visuz est ignē eē Etem h̄ in p̄tibz subtilissim⁹ ē
et maxie elem̄toz incorpeū Ad h̄ āt mouet̄. qz
et mouet alia p̄io Demo āt dulci⁹ dixit enūci
ans. p̄p̄ qd vtrūq; hoz. aiaz q̄dez ei z itellcū
idē Istō āt eē p̄moz z idiuisibiliū corpū Do
tm̄ āt. p̄p̄ subtilitatē p̄tūz figuraz Figuraz āt
leuit̄ nobilissimā spericā d̄t L⁹ āt eē itellcū et
ignē Anaxa. āt videt̄ q̄dē altez dicere z aiaz in
telleū. sic dixim⁹ p̄. vñ āt vtrūq;. sic vna na
tura. verūtm̄ itellcū poit̄ p̄ncipiū oiz maxie. so
lūq; d̄t ipz coz q̄st simplicē eē z iūstū z puruz
Assigt̄ āt vtrūq; eidē p̄ncipio p̄gscereq; z mo
nere. dicēs itellcū mouere oē Videt̄ āt Tba
les ex q̄bz remiscimur motū aliq̄d aiaz opiarī
si q̄dē dixit lapidē aiaz h̄re qm̄ ferz mouz. Dio
genes āt hūc z alij q̄dā aerē hunc opians oim̄
sbtillissimū eē z p̄ncipiū. z p̄p̄ h̄ p̄gscere z mo
nere aiaz s; q̄dē q̄ p̄mū ē. z ex h̄ reliq; p̄gscere.
fm̄ p̄o q̄ sbtillissimū ē motū eē Eraelr āt p̄n
cipiū eē d̄t. si q̄dē vaporē ex q̄ alia p̄stuit. z in/
corpalissime āt z fluēs sp. Nō p̄o mouet̄ motū
cognosci In motū āt eē q̄ sunt z ille ar bitrat⁹

seipam moueat. s; est motus sube ipsius p se
 Vidā autē z mouere aiaz dicūt corp⁹ in
 q̄ est. sic ipsa mouet vt Democrit⁹ silt di
 cēs Philippo comediaz didascolo Refert em̄
 dedalū mobilē fecisse lignēā mineruā effūdēs
 argentū fusile. silt atē z democrit⁹ dē. motas em̄
 inq̄t idiuisibiles speras. ppter id q̄ apte nate sūt
 nusq̄s manere p̄hereq; z mouere corp⁹ oē Nos
 at̄ interrogabim⁹. s; q̄scere facit h̄ idē. quō at̄ fa
 ciet. difficile at̄ impossibile dicere. Dio at̄ nō sic
 vi aia mouere aial. s; p volūtate q̄ndā z itellēm
 Odē autē mō z Tim⁹ eodē mō p̄hiologi
 sat aiam mouere corp⁹. In eo em̄ qd̄ est
 moueri ipaz z corp⁹ mouet. ppter id qd̄ p̄plexa ē
 ad ipm̄. Cōstitutā em̄ ex elemētis z dispartā fm̄
 armonicos nūeros. q̄ten⁹ cū naturalē sensū ar
 monie hēat. z vt oē ferat fm̄ p̄sonātes mot⁹ as
 pectū em̄ in circulū reflexit. z diuidēs ex vno
 in duos circulos dupl̄r coordinatos itez vnū di
 uisit in septē circulos tāq; eēt celi mot⁹ aie mo
 t⁹. Primū qd̄ ē igit̄ nō bñ dē aiaz magnitudinē
 eē. eā em̄ q̄ oīs talē eē vult q̄lis ē aliqñ vocat⁹
 itellec⁹. Nō em̄ velut sensitiua ē. neq; vt deside
 ratia Haz em̄ mot⁹ nō circulatio ē. itellcūs at̄
 vn⁹ z p̄tinu⁹. sic z itelligētia ē. itelligētia at̄ vt
 itellectualia. hec at̄ eo q̄ p̄r vnū sic nūerus. s; nō
 si ē magnitudo. ppter qd̄ qd̄ neq; itellcūs fit
 p̄tinu⁹. sed aut vt ipartibil̄ aut nō. sic magnitu
 do aliq̄ p̄tinu⁹ ē. Qualr em̄ itelliget magnitu
 do. cū sit in q̄libet p̄tū ipsi⁹. pte aut̄ aut fm̄ ma
 gnitudinē. aut fm̄ p̄ctū. si opz z hoc p̄tē dice
 re. Si qd̄ ē igit̄ fm̄ p̄ctū. hoc aut̄ infinita. ma
 nifestū est qm̄ nequaq; p̄trāsibit. si p̄o fm̄ mag
 nitudinē. mltotiēs z ifinities itelliget idē. videt̄
 at̄ z sel̄ cōingēs. Si at̄ sufficiēs quālibet p̄tū
 tāgere qd̄ oz circulo moueri. at̄ zoio magnitu
 dinē hēre. si aut̄ necariū itelligere toto circulo tā
 gentē. q̄s est p̄tibus tact⁹ Ampli⁹ quō itelli
 get p̄tibile ip̄tibili. aut̄ imp̄tibile p̄tibili. Accā

riū at̄ eē circulū itellēm hūc: itellcūs qd̄ ē. n. no
 tus itelligētia circuli at̄ circulatō Si q̄ itelligē
 tia circulatō. z itellcūs vtiq; erit circul⁹ cum
 hmōi circulatō sit itelligētia: sp̄ at̄ aliqd̄ itelli
 get. si qd̄ ē p̄petua sit circulatō Practicaz qd̄ ē
 em̄ itelligētiay termi sē. oēs em̄ alterius cā se
 speculatiue at̄ rōbz termināt silt Rō at̄ oīs dif
 finitio ē aut demrātio Demrātōes p̄o z a p̄n
 cipio sē z hnt̄ qd̄āmō finē syllm̄ aut p̄clusionē.
 si aut̄ nō p̄cludant. s; nō reflectunt̄ itez in p̄n
 cipiū accipiētes sp̄ mediū z vltimū recte p̄ce
 dūt. s; circulatō itez in p̄ncipiū reflectit Diffi
 nitōes at̄ oēs finite sē Ampli⁹ at̄ si eadē circula
 tio multotiēs est optebit multotiēs itelligere
 idē Adhuc at̄ itelligētia assilat̄ cuidā statui z
 q̄eti magis q̄ motui: eodē at̄ mō z sylls. Atue
 ro nemī bñm̄ qd̄ nō facile s; violentū Si at̄ est
 mot⁹ ip̄ius nō suba. extra naturā vtiq; moue
 bit. Laboriosuz at̄ est p̄misceri aiam corp⁹ nec
 possibile absolui Et adhuc fugiēdū si qd̄ ē me
 li⁹ est itellcū nō tñ corpe eē. quēadmodū z cō
 suctū ē dici z mltis videt̄. Immaifesta at̄ z cir
 culatio fieri celū cā Neq; em̄ aie suba cā circu
 larit̄ fieri aia: s; fm̄ accūs sic mouet Neq; cor
 pus cā sed magis illi Atuero neq; qz meli⁹ dē
 z optebit ppter h̄ deū facere circularit̄ fieri anī
 mā qz dign⁹ sit ip̄i moueri q̄s manere. moueri
 at̄ sic q̄s aliter. Qm̄ at̄ hmōi intētio est alteris
 rōibz magis p̄pria: hāc qd̄ ē dimittamus nūc.
 Illuc at̄ incōueniēs accidit z huic rōni z plu
 ribz q̄ de aia: Copulat̄ em̄ z ponūt in corpus
 aiam nihil determinātes ppter quā cām z quō
 hūte corpe Et tñ videt̄ h̄ vtiq; necariū eē. pp
 ter em̄ cōitatē hoc qd̄ ē agit aliud. hoc at̄ parit̄
 et hoc qd̄ em̄ mouet. illud at̄ mouet. Hoz aut̄
 nihil inest adinuicē q̄buscūq; hī at̄ solū conā
 dicere q̄le qd̄ sit aia. De susceptiō at̄ corpe ni
 bil ad h̄ determinatū tanq; p̄tingēs sit fm̄ p̄cha
 goricas fabulas. quālibz aiam qd̄libz corpus

*Ampliat⁹
 assistat⁹ q̄m*

Questiones

ingredi. Uidet enim vnūq̄d̄q̄ ppriā habere specie et formā. Sile itaq̄ aliqd̄ dicitur. sicut si aliq̄s dicat tectonicā in fistulas ingredi. Qp̄z em̄ artē quidē vti organis. aīam autē corpe

Lia autē q̄dā opinio tradita ē de aīa cre dibil̄ q̄dē multis. et neq̄ vna mīor̄ his q̄ dicte sunt Rōes at̄ tāq̄ directiuas p̄bens et in cōi factis rōibz Armonia em̄ q̄ndā dicitur. cretē armonia t̄pamētū et p̄pōem eē p̄trarioz et corpe p̄pōi ex p̄trarijs. Et q̄dē armonia q̄dā rō p̄pō sūtoz est. aut p̄pō. aīam autē neutrū possibile est eē hoz. Ampli⁹ autē mouere nō ē armonie. aīe autē attribuit h̄ om̄es Cōgruit at̄ magis de sanitate dicere armonia. et oīno de corpeis p̄tuti bz q̄ de aīa. Manifestū autē si aliq̄s tēptauerit reddere passioēs et opa aīe armonia q̄dā. diffi cile em̄ adaptare. Ampli⁹ autē dicere armonia in duo respiciētes maxie q̄dē ppriā magnitudi nū in h̄ntibz motū et positioēs et p̄pōem ipoz. cū sic p̄gruat vt nullū p̄geneū p̄termittat Hinc at̄ et corpe q̄ p̄miscēt rōes Neutro q̄dē igit̄ mō rō nabile. Compō at̄ p̄tū corpeis multū inuestiga bil̄ est. Dulce em̄ p̄pōes p̄tū et multipl̄ sunt. Qui⁹ igit̄ et quō p̄gruit accipe intellectū. p̄pō/ nē esse. aut et sensitū et appetitū. Sile autē et incōueniēs et rōem mixtiois esse aīam. Nō em̄ eandē h̄z rōes p̄mixtio elemētōz fm̄ quaz caro et fm̄ quā os. accidit igit̄ mltas aīas h̄re. et fm̄ oē corpe. si q̄dē oīa ex elemētis p̄mixtis sūt. cō mixtionis aut rō armonia aīa Inuestigabit at̄ h̄ vtiq̄ aliq̄s ab Empedocle vnūq̄d̄q̄ em̄ hoz rōe q̄dā dē esse. vtrū igit̄ hec rō aīa est. aut ma gis alterū aliqd̄ cū sit in p̄tibz. Ampli⁹ autē vtz p̄cordia cuiuslibet mixtiois cā. aut eius q̄ fm̄ rōem. et hoc vtrū rō est. aut alterū aliqd̄ p̄ter rō nem. Hec q̄dem igit̄ habēt h̄mōi dubitatioēs Si vero alterū est a mixtione aīa. q̄d igit̄ car/ ni esse intermittit et alijs p̄tibz aīalis Ad hec at̄ si q̄dem nō vnaq̄q̄ p̄tū h̄z aīam. si nō est aīa rō

primi de Anima

p̄pōnis q̄d est. p̄pter q̄d corpus corrupit aīa deficiēte. q̄ igit̄ nō armonia possibile est eē ani mā neq̄ circularit̄ moueri manifestū ex dictis. fm̄ accēs at̄ moueri est et mouere seipaz vt mo ueri q̄dam in q̄ est. hoc autē moueri ab aīa. ali/ ter at̄ nō ē possibile moueri fm̄ locū ipaz

Atōnabili⁹ at̄ dubitabit vtiq̄ aliq̄s d̄ ip sa tāq̄ q̄ mouet̄ in h̄mōi p̄siderās. Dicim⁹ em̄ aīam tristari. gaudere. p̄sidere. timere Ampli⁹ at̄ irasci et sentire itelligere Hec at̄ oīa mot⁹ eē vidēt. vñ opiabat̄ aliq̄s ipaz moueri. h̄ at̄ nō ē necē Si cī et q̄ maxie gaudere aut dolere aut itelligere mot⁹ s̄ et vnūq̄d̄q̄ moueri aliqd̄. mo ueri at̄ ē ab aīa vt irasci aut t̄nere in eo q̄ corpe q̄dāmō mouet̄ Itelligere at̄ h̄mōi forsitā alte rū aliqd̄ Hoz at̄ accidūt alia q̄dē fm̄ loci mu tarōz q̄rūdā mōz. alia p̄ofm̄ alteratōes. Qua lia at̄ et quō. alter⁹ rōis ē Dicere at̄ irasci aīaz sile ē Et si aliq̄s dicat eā tētere vt edificare. me li⁹ cī fortassis ē nō dicere aīaz miserī aut addis cere. aut itelligere s̄ hoiez aīa. Hec at̄ nō tanq̄ motū i illa ex̄n̄te. s̄ aliq̄n̄ q̄dē vtz ad illā. aliq̄n̄ q̄dē ab illa vt p̄sus q̄dē ab his. Remiscētia p̄o ab illa mot⁹ q̄ s̄ in sensibilibz organis aut q̄es intellcūs at̄ vt in fieri suba q̄dā ex̄n̄t et nō corru pi Maxie at̄ corrupet̄ vtiq̄ ab ea q̄ est in senio debilitate Nūc at̄ forte quēadmodū in sensū accidit Si cī accipiat senior oclm̄ iuuenis vi debūt sic et iuueis. q̄re senū nō ē in sustinēdo aliqd̄ aīaz s̄ in q̄. sic in ebrietatibz et in infirmi tatibz Itelligere igit̄ et p̄siderare marcescunt alio q̄dā inter⁹ corrupto. ipz at̄ ipassibile ē In telligere at̄ et amare et odire n̄ s̄ illi⁹ passioēs. s̄ h̄ b̄ntis illud fm̄ q̄ illd̄ h̄z Quare et h̄ corrup to nō remiscit̄ neq̄ amat n̄ em̄ illi⁹ erāt s̄ cōis q̄d q̄dē destructū ē. intellcūs at̄ fortassis vini nū aliqd̄ et ipassibile ē. q̄d q̄dē igit̄ nō possibile moueri aīam manifestū ex his. Si at̄ penitus nō mouet̄. manifestū qm̄ neq̄ a seipsa

Ultū at his q̄ dca s̄ irrōnabili? dicere
 aiaz eē nūez scipm mouētē In s̄ em̄ his
 ipossibilia. q̄ qdē ex ipō moueri accētia. ppria
 at ex eo q̄ dicit ipam eē nūez. Quō em̄ oz itel
 ligere vnitatē motā. 2 a q̄. 2 quōiptibile 2 indif
 ferentē exūtē Si nāq̄ est mota 2 mobil' differ
 re oz Ampli? qm̄ dicit lineā motā planū face
 re. pūctū at lineā. 2 vnitatū motus lineæ crunt.
 Pūctū at vnitates ē positionez h̄ns. Nūerus at
 aie iā alicubi ē. 2 pōem h̄z. Ampli? at a nūero
 si auferat aliq̄s nūez aut vnitatē relinq̄t aliis
 nūerus. Plāte at 2 aialū multa diuisa viuunt
 et vident eandē h̄re aiam spē Videbit at vtiq̄
 nihil differre dicere vnitates aut corpa parua
 Et nāq̄ ex Democriti speris si fiāt pūcta. soluz
 si maneat q̄ntitas erit aliqd in ipō Hoc qdem
 mouēs. illud at qd mouēt sicut in m̄gnitudine
 Nō em̄ ppter h̄ qd est m̄gnitudie differre aut
 puitate accidit qd dcm̄ est. sed qz q̄ntū. Un̄ ne
 cesse ē aliqd eē motiū vnitatū. Si at in aiali
 qd mouēs aia 2 in nūero. q̄re nō mouēs et qd
 mouēt est aia. s̄ mouēs solū Cōtingit at qdā/
 mō h̄ac vnitatē eē. oz em̄ ipi in eē qdā d̄am ad
 alias Pūcti at solitarij. q̄ vtiq̄ d̄na erit nisi po
 sitio. Si qdē igit sunt altere in corpe vnitates
 et pūcta. in eodē erūt vnitates. obtinebit em̄ lo
 cū pūcti. 2 tū qd phibet in eodē eē. si duo sunt
 et infinitas Quoz em̄ locus est indiuibil'. 2 ip
 sa Si at in corpe pūcta nūerus aie. aut si q̄ co
 rū q̄ in corpe pūctoꝝ nūerus aia. q̄re nō om̄ia
 h̄nt aiaz corpa. pūcta em̄ in oibz vident eē 2 in
 finita. Ampli? at quō possibile ē separi pūcta 2
 absoluti a corpibz si qdē nō diuidāf lineæ in pūc
 ta. Accidit at sicut dixim'. si qdem idē dicere
 corpa qdā subtiliū p̄tū ipam ponētibz. sic aut
 sicut Democrit' d̄t ab aia moueri ppriū incō
 ueniēs Si qdem em̄ est aia in om̄i eo qd sentit
 corpe. necesse duo in eodē esse corpora si cor
 pus aliquod aia. Flumeꝝ aut dicētibz in vno

pūcto pūcta multa. aut oē corpa aiaz h̄re. nisi q̄
 dā nūer' d̄ns fiat 2 ali' ab bis q̄ i corpe pūcto
 rū Accidit at aial moueri a nūero. sicut 2 demo
 critū dixim' ipm mouere. Quid em̄ ē differre
 dicere speras puas aut vnitates magnas aut
 oīno vnitates ferri. vtrobiq̄ ei necē est mouere
 aiali eo qd mouēt ipē Cōplectētibz igit i vnū
 nūez 2 motū. hec qdē accidūt 2 m̄ta alia h̄mōi
 Nō ei solū diffinitōez aie ipossibile ē h̄mōi eē
 s̄ 2 accēs Manifestū ē at si q̄s argumētauerit
 ex rōe hac passiōez 2 opa aie reddere. vt cogi
 tatōes s̄sus letitias efficias 2 q̄cūq̄ alia h̄mōi
 si eēi dixim' p̄. neq̄ diuinare ē facile ex ipsiis

Ribz at modis traditis fm̄ q̄s diffiniūt
 aiaz aliq̄ qdē maxie motū anūciauerūt in
 mouēdo scipm. Alij at corpa subtilissimū aut
 icorpalissimū alioꝝ hec at q̄s dubitatōes 2 s̄
 p̄rietates h̄nt p̄teriuim' fere Relinq̄t at p̄side
 rare quō d̄t ex elemētis ipaz eē. Dicit ei q̄ten'
 sentiat ea q̄ s̄ 2 vnūq̄q̄ cognoscat. necariū at
 ē accidere m̄ta 2 ipossibilia rōi. ponūt em̄ cog
 noscere sile sili. tāq̄ ac si aiaz res ponētes. nō s̄
 at hec sola. multa s̄o 2 alia Magis at fortas
 sis ifinita nūero q̄ s̄ ex his. Ex q̄bz igit ē vnū
 qd q̄ h̄oz p̄gnoscerē aiaz 2 sentire. s̄ p̄positum
 nō p̄gnosceret neq̄ sentiet. vt qd d̄e' aut bō aut
 caro aut os. Silr at qdlibet aliud p̄positoriz
 nō em̄ q̄libet mō se h̄ntia elemēta h̄oz vnūq̄
 q̄ s̄ rōne qdā 2 p̄pōne. sic Empedocles d̄t os
 2 terra Terra at b̄n apta i b̄n āplis receptacul'
 duas ex octo p̄tibz sortita est. q̄ quoz at vulcani
 ossa at alba s̄. Nihil igit p̄fect' est elemēta in
 aia eē. nisi 2 rōnes inerūt 2 p̄positio. cognosceret
 ei vnūq̄q̄ sile. os at aut hoīez nihil nisi 2 hec
 inerūt. h̄ at qd ipossibile sit nihil oz dicere. q̄s
 ei dubitabit si icrit i aia lapis aut hō. silr aut 2
 bonū 2 nō bonū. eodē mō 2 de alijs Ampli? at
 cū multipl' id qd ē est aliud qdē h̄ aliqd aliud at
 q̄ntitatē aut q̄litatē. aut 2 qdā aliud diuisoz p̄
 L i

pus. videt enim primum magis anima corpus continere
 Egrediente enim expirat et marcescit. Si igitur al-
 terum aliquid vna ipsam facit. illud maxime utique
 erit anima. Optebit autem iterum et illud querere. vtrum
 vnum aut multiplicitum sit. Si quidem enim vnum est pro-
 pter quod non motus et animam vnum. Si vero diuisibile
 iterum ratio querit. quod est principis. et sic utique precedet in
 infinitum. Dubitabit autem aliqis et de ipsius partibus
 quae positionem habet vnaqueque in corpore. Si enim tota
 anima esse corporis continet pruenit et partium vnaquaque
 continere aliquid corporis. hoc autem assilatur impossi-
 bili. Quale enim parte aut intellectus continet gra-
 ue est fingere. videt enim et plante viuere diuise et
 animalium quadam incisio tanquam eadem habentia animam
 specie. et si non numero vnaqueque quidem enim partium sen-
 sus habet et mouet secundum locum in quadam tempore. si autem non
 permanet nullum inconueniens est Instrumenta enim
 non habent quibus saluetur natura. sed nihil minus ultra
 quam partium omnes inexistunt partes anime. et sicut species sunt
 ad inuicem et toti. Ad inuicem quidem sicut quod non sepa-
 rabiles sunt. toti autem anime tanquam indiuisibili exi-
 stenti. videt autem et quod in plantis anima principium quod
 dam esse. hac enim sola coicant et animalia et plante
 Et ipsa quidem separat a sensibili principio. sensum
 autem nullum sine hac habet.

*Quomodo ex terra
 anima investigat
 hinc hinc ex motu
 Simpliciter hinc hinc*

Principium autem
 Et quod iste primus liber est de opinionibus
 antiquorum in quo varie ostenditur vie in-
 uestigandi naturam ipsius anime quod omnes trahunt
 currere parum utilitatis affert. idcirco tan-
 gentur opiniones antiquorum plurimorum sub preedicto in sequen-
 ti numero. Postquam Aristoteles permittit phemium istius libri. Hic
 autem ponit primum tractatum. et tractat in hoc libro de anima
 opinionem antiquorum. In secundo ponit primum. Et primo ostendit
 quo phibuerit via inuestigandi naturam anime. Et dicit quod
 ex quo animam differt ab inanimato per motum et sensum. ideo quod
 dicitur phibere aut naturam anime ex motu. quod dicitur ex sensu. Unde
 quod dicitur phibere aut naturam anime ex motu dixerunt igne esse
 animam. quod ignis maxime mouet. aliquid calorem. aliquid igneos
 athamos. Illi autem qui inquebant animam ex sensu siue cogniti-
 one dicebant animam esse positam ex omnibus rebus et omnia cognos-
 cere Plato tamen specialiter dixit animam esse positam ex numero
 scilicet ex unitate. et hoc quo ad intellectum. ex binario quod ad sciam
 ex ternario quo ad opinionem. ex quaternario quo ad sensum
 Et ratio istius est. attribuebat enim intellectum ydee unitatis
 ex quo intellectus est habitus principiorum. scilicet attribuebat sci-
 entiam dualitati. quod scia. preedit ex principijs ad conclusionem

quod sunt duo. et ideo in scia est dualitas. scilicet principia et conclusiones.
 Sed attribuebat opinionem ternario. quod opinio quibus sit
 ex principijs ad conclusionem. non tamen ex principijs conclusionibus. scilicet
 est scia. quod in scia ambo principia sunt necessaria. scilicet in opi-
 nione. preedit ex vna vera et vna opinata et alia formidanda.
 Deinde attribuebat quaternario sensum. quod sensus est
 virtus corporalis. sed prima figura corporalis est quadrangula.
 ris. sicut prima figura superficialis est triangulans. Aliqui
 autem predebant in notitia anime ex motu et sensu simul. et illi
 dicebant animam esse numerum mouentem seipsum. cognitionem
 mouentem seipsum. per numerum enim intelligebant cognitiones
 quod sola cognoscencia intellectu alia possunt numerare

Quoniam autem et

Hic mouet diuersitatem ipsorum philosophorum dicentium de anima
 quo ad principia anime. Aliqui enim ponebant principia anime esse cor-
 poralia. et alia spiritualia. Et differebant circa multitudines
 quod quidam ponebant vnum principium et quidam multa. Illi qui
 ponebant animam habere principium corpore sunt diuersificati.
 quod quidam ponebant ignem qui est subtilissimus. et quod dicitur esse
 mobile haberet in se animam. quod finem eos principium mouens est
 anima. et ideo etiam dixerunt tales quod magnes haberet animam.
 quod moueret ferrum. Aliqui enim dixerunt aerem sicut dyogenes
 aliquid vaporem. aliquid dicebant animam esse aliquid nobilissimum
 et primum moueri corpore ut mouet corpus. et in hoc assimi-
 lantur corporibus celestibus. et ista fuit opinio Antiphontis
 Aliqui autem magis rudes ponebant aquam esse principium. cuius
 opinio fuit Zepus. Aliqui enim dicebant sanguinem esse
 animam. quod non potest anima esse sine sanguine. et ista opinio fuit
 Empedocles philosophus. quod maxime in sanguine apparet sensus qui
 ad animam spectat. Pater igitur quod tales philosophi inquebant naturam
 anime ex tribus. scilicet ex motu vel cognitione. siue ex motu et sensu
 et ex cognitione. Nullus autem posuit terram esse principium
 anime propter eius grossitatem.

Considerandum autem

*Reprobat eos qui
 ad motum*

Hic reprobat opinionem istorum philosophorum. et primo illorum qui
 inquebant naturam anime ex motu. quod sic dicitur non poterat sal-
 uare omnem motum ipsius sursum et deorsum. quod quod ponebant
 animam propter ignem habebant dicere quod moueret sursum. et
 tolleret motum deorsum. Specialiter tamen tollit opinio De-
 mocriti. qui dixit quod corpus moueret ad motum anime. Sed ad-
 dit Aristoteles. sicut dicit magister comediarum noie quidem
 Dedalus qui fecit statuam ligneam minerue. et de sapientie quod
 fuit posita supra argentum viuum. mouebat ergo statua etiam
 secundum motum argenti viuum. quod suppositus fuit tali statue. Sic
 etiam dixit Democritus quod anima moueret ex athomis. et ex
 illis athomis etiam moueret corpus sicut anima.

Eodem autem modo

*Reprobat Platonem
 decem rationibus
 p. 20*

Hic Aristoteles reprobat opinionem Platonis decem rationibus
 qui dixit animam intellectualem esse magnitudinem circularem. In-
 ter quas ponit vnam rationem quod circularis est motus et assimilatur
 motui. sed intellectus assimilatur quieti. quod non potest anima intellectiua
 esse circularis. Et alia ratio quam addit est. quod beatitudo phis-
 sit in operatione intellectualem. sed beatitudo non potest consistere in
 aliquo motu. quod beatitudo est facultas. et facilis potestas.
 Et in decima ratione dicit quod dicere animam posse exire corpus et
 intrare aliud corpus. sicut nauis in nauis est fabula pitha-
 gozica. et hoc pruenit ex eo quod est debita proportio inter animam
 et corpus. sed primum actus non separat a potentia sua

Inuestigabit autem

Decem rationibus

Hic mouet tres questiones contra Empedoclem qui di-
 cebat quod anima esset armonia complexionis. Si enim sic tunc in
 L 4

Questiones

primi de Anima

uno corpe eent plures aie. qz sibi sunt ples ppletioes. qa est alia pportio p mitionu in oculo qz in pede. z sic aia fz Empedocle p sicut in pportioe p mitionis elemetoz. no est mouet aia qn est in corpe z opatdes aie sz motus qdaz Ruder Arz. ad positione ipius Empedoclis q aia inqz tu aia no mouet sz fm qz totu corpe? mouet. z to mor? accidit pncipalr ex pte corpis. qz q dr aiam irasci dr ea texere aut edificare. nec etiā aia pprie itelligit. sz hō itelligit p aiam Quā autoritate solebat aliq male allegare dicēs res. q dr aiam itelligere dr ea texere aut edificare qd no est pprie vey. qz no oz q itelligere fiat p organū corpale sicut irasci Deū q ille passiones sint passiones corpis. p bar autoritate antiquoz. qz multi antiqz dixerūt q ois aia estz incorruptibil. q nulla passio possit puenire rōne ipius aie qd qūis sit vey de aia rōnali non tū vey est de alijs aiabz. z to loqndo de hoie hūte aiam rōnalez omes passioes z effectūs pueniūt ex pte organoz z no ex pte aie et to si tenet accipiat oculū iuuenis videbit vray vt iuuenis. Et q pz q mod? ipi? actus vidēti no puenit ex pte aie sz ex pte organi visus in sene. Et q Arz. elicit q itellectus to impedit p actūs in statu hui? vire p corpus. qz se necē hz opari p organa corpalia. z pncipue p sensus interiores. Et q dicit ista autoritas in textu. q itellectus corrupit qdā interiori corrupto. qz actus itelligēdi corrupit qn sensus interiores corrupit. z to debiles i capite no pnt bñ itelligere. Ad dit Arz. q simplr itellectus est aliqd diuinius corpe. z sepabilis a corpore

(Tribus autem modis)

Hic disputat ptra eos q dicebant aiam esse ppositaz ex oibus vt oia cognosceret. q fuit opinio pncipalr Emp. pe. Et ptra illā inducit decē rōnes Quaz sexta stat in hoc. qz si aia to cognosceret oia. qz pposita est ex oibus res bus tunc seqretur q deus esset insipientissimū aiāliū. qa deus est oino simplex sed cognosces cognoscat aliqd fm q est ppositū ex aliquo. Uocab ar enū deū esse celū. et qa no est ppositus ex lite sic no cognosceret litem. Decima rō stat in hoc ad hoc q aia cognoscat oia. no opz q sit cōposita ex oibus. quia aliq cognoscat p alia Nam pnta tio coqz oficitur p habitū. Et rectum est canon. i. regula sui z obliqui. cognoscitur em malū p bonū

(Quoniam autem)

In fine textus mouet Arz. duas dubitatōes Quaz pma est. vray opatōes aie pueniāt cullibet pti aie vel qlibet opatio habeat determinatā pte aie Scda ē vray viues re pueniat alicui ptiū vl toti Et ponit circa h opinionē antiqz q dicebāt aiaz diuisibile ēē in pres qntitatuas. z q eent diuerse aime in vno corpe Contra qd Arz. iustat tribz rōibz. qz pma stat in h. si ples sint aie sil in eodem corpe tūc no videt vñ possit sumi cā qre tā multe aie manerēt in vno corpe. no em pnt ille aie se mutuo primere ex q sz diuersaz naturaz. nec etiā pnt contineri a corpe. qz aia pmet corpus z no corpe? aiam Qd pbat a signo qz egrediente aia a corpe corpus marcescit z corrupit. z sic corpus decidit in nihilū. sicut pres corpis manēt sil vritute aie. Ad istas qstiones pnt sic rñderi Ad pma dōm ē q opatōes aie no pueniūt cullibet pti. sic q qlibet ps hz oem opationē aie Quā sunt duplices opationes. qdam sunt vnius spci circa vnum obiectū extētes sicut sunt due opationes videndi z tales sunt ab vna potētia Aliē sunt diuersaz speciez vt sunt videre z audire que fluunt a di-

uersis potētis. Ad scdam dōm q viuere capis duplicis. Vno p viuere centralr. z sic viuere est ab aia. no aut ab aliq pte aie. Alio capis p actu potētie aie z tūc generalr est ab oibus potētis. qz no solū videre est viuere. sz etiaz audire appetere z itelligere zc Itē p sicut adū est q ex textu istius p mi libri. in q Aristo. tractat de erroribz pnt spcaliter notari nouem autoritates. quaz pma est Aial differt no ab aiali motu z sensu. Scda Hector tacet aliq ud sapiēs. Tercia itelligere assilat qeti. Quarta q dr aut mā irasci dr ea texere z edificare. Quinta si tenet accipit ar oculū vt iuuenis videbit vray vt iuuenis. Sexta in itellectus corrupit quodā interiori corrupto. Septima si aia esset composita ex oibus rebz vt oia cognosceret. tūc de us estz insipientissimū aiāliū. Octaua rectū est canon sui z obliq. Nonā aia pmet corpe? z no ecōtra. Quaz pma sic introducitur. nā pueniūt antiq inqruunt aiam ex motu et ex sensu. qz aiaa differūt ab maiaris motu z sensu. sed manifestū est q aiaa z maiaria differūt p aiam ideo pueniēt ex motu z sensu inqruat aia. Scda autoritas itroductur sic. qz Aristo. ponit dīaz ut opinione Anaxagore et Democriti. qz democrit? dixit simplr sensum esse in itellectū. z ideo ipe recōmendat homē qz posuit istaz autoritate Hector tacet aliud sapiēs. z ē itellect? autoritas. Hector. ille vray tacet sapiēs. i. itelligēs. aliud. i. spe in hectorie mutat fm diuersa tpa. Ex qua autoritate susmitur q itellectus dependet ex tpe. quicqd aut dependet ex tpe hoc est corporale. hoc aut qd est corpale est sensus. qz itellect? est sensus. Sz Anaxagoras dūtinguit inter sensum z itellectū. posuit em ipse itellectū separatum segregatē oia ex chaos p fuso. vt patz tercio huius. Tercia autoritas sic introducitur ex q plato dicit aiam itellectiuaz esse in magnitudine circulari. dr Aristo. qz h no pgnit aie itellectiue. qz itelligētia assilat qeti. z ideo no pnt aia itellectiua ēē mor? circularis. Quarta autoritas sic introducitur. qz aliq dicebant q aia moueret. vult q Aristo. dicere q motus (q puenit aie) non puenit sibi ex pte sui. sed ex pte corpis. Irasci em est mor? sed aia non irasci. qz sicut no possum? dicere q aia edificet vel faciat aliqē actū extēnore. sicut est op? rēdētia no possum? dicere aiam irasci. sed hō irasci. qz irasci p organū corpale sicut edificare Vñ pz q aliq male allegabāt istā autoritate dicentes. q dr aiam itelligere dr eam texere vel edificare. Ad dit tñ Aristo. q pprie no dr aiam itelligere qūis hoc possz dici. sz pot? dōm est q hō itelligat per aiam siue p itellectū. Quinta autoritas sic introducitur. qz vult Aristo. in textu q defect? q accidit in vita aialis sicut vidēti audiēti z operādi no pueniūt ex pte aie. sz ex indispōne organoz corpaliū. Et ideo si tenet accipiat organū vidēti vt iuuenis videbit vt iuuenis. Et qz possz aliqz dicere q itellect? qnqz impediāt p corpe? qz etiā in itellect? erit corpalis. Ideo ponit sexta autoritas. q dr q itellect? corrupit quodā interiori corrupto. sz sensu interiori. no tñ vñqz corrupit ēētia itellectiua. sz act? siue vsus itellect?. Et ideo no capis itellect? p potētia sz p opatōe. Septima autoritas sic introducitur. qz Empedocles dixit aiaz esse ppositā ex oibus rebz vt oia cognosceret q deus q est sūme simplex nihil cognosceret. Octaua autoritas sic introducitur. qz no oz in aia ēē pōne ex oibus res bus. qz ad min? no oz aiam pponit ex pūatōe. qz pūatio pgnoscat p habitū. qz oē rectū ē canō. i. regula cognoscēdi sui obliqui. i. pūatōem. Potest etiā ista pō motu ex pōni. z tūc exponit sic. rectū. i. bonū et iustus ē canon id est

Aristotile
 Notandum est quod in istis questionibus Aristoteles non solum tractat de anima in se, sed etiam de eius relatione ad corpus et ad sensum. In hoc tractatu Aristoteles demonstrat quod anima non est corpus, sed est incorruptibilis et separabilis a corpore. Quod est in contrarium ad opinionem Empedocle, qui dicebat quod anima est composita ex elementis et ideo corruptibilis. Aristoteles refutatur istam opinionem per decem rationes, quibus demonstratur quod anima non est corpus, sed est incorruptibilis et separabilis a corpore. In fine tractatus Aristoteles ponit duas dubitationes, quibus tractat de motu anime et de sensu. In prima dubitatione tractat de motu anime, et demonstrat quod anima non mouetur, sed est immobilis. In secunda dubitatione tractat de sensu, et demonstrat quod anima non habet sensum, sed est insensibilis. Istas duas dubitationes Aristoteles refutat per rationes, quibus demonstratur quod anima non mouetur, sed est immobilis, et quod anima non habet sensum, sed est insensibilis.

regula viuendi sui. i. ipius. z obliq. i. mali siue iniusti Sic em dicit Aristo. v. politicor. virtuosii sunt optimi rectos res cōitatis. qz virtuosii pñt se regere z alios Ultra aus totitas intro ducit sic. quia dicebāt aliqui q in vno corpe essent multe anime. Et dicit Aristo. q hoc nō est veruz qz non pñt dari rō quare tales aie sunt in vno corpe cuz corpus nō contineat aiam sed aia corpus

Arguit. videt q maiara etiā moueant. q non differūt aiara ab iaiatis moru z sensu. q ē ptra pñā auctoritate

Odū q duplr aliquid mouet. vno aliqd mouetur scz ab aliquo separo ab illo. z sic etiā mouent maiara sic lapis mouet a generāte siue remouēte. phibēs vt dī. viij. phicor. Alio aliqd mouet ab aliquo sibi cōiuncto. z sic motus puenit aiara. qz aiara mouent ab aia eis cōiuncta. Vel pñt dicit q est aliqz motus q nō puenit nisi aia/ris sicut motus augmētationis. sed in iaiatis est magz. p pñe additio materie ad materiā qz pñe deā augmentatio. sicut pñt in pmo de gñatione. nō em fit pñtio in iaiatis alicui additū in pñore subam sicut in aiatis. sed generat noua res. Exēpli grā. si ignis augmentaret ppter appōem lignoz. tūc ille ignis q pfuit nō puerit ligna in sui natura sicut alimentū appōitū aiali puerit in natura alii. sed gñatur nouus ignis ex lignis appōitis

Arguit. argentū viuū p se mouet z tñ nō hz aiam

Odū q argentū viuū nō mouet motu augmētationis p se sicut mouent aialia q mouent motu augmētationis Et si dicat de motu locali. Odū q talis mor? localis nō puenit sibi ex natura aie sed ex natura mixtionis. qz in argento viuū est mixtio siccū z humidū. z ppter hūiditatem mixtā naturalē argentū viuū fluit. sed ppter siccitatem mouet in numerali loco. z sic est qdā pugna int? hūmidū z siccū ppter quā ptingit argentū viuū sic sp? moueri Et etiā pñderandū q differre nō dī capi. put dī. eū diam eēntiale. qz sic aiara differūt ab iaiatis p intrinsecā diam. sed dī capi hīc p q̄cunqz accūrali dñā vel diuersitate Ita em dñā fuit data ab antiqz qui fuerunt sensibiles non cognoscentes rez. differentias

Arguit. corpus pñnet aiaz. q illa ē simplr falsa. q aia pñnet corp? z nō ecōtra. qz illud pñnet aliud in q alterū est. qz aia est in corpe. q pñnet a corpe Odū q pñnetia est duplex. qdā est natural? siue indiuidual? fm quā pñnet indiuiduat pñnetū. z sic corpus cōtinet aiam. qd aia fit indiuidual? ex h? q est in corpe. qz p corp? aia fit in cōitabilis Alia est pñnetia formal? siue specificā. z sic aia pñnet corp? qz aia dat spēm corpi z toti cōposito Et iō Ar. bñ loq̄tur in textu q nō pñt esse pñes aie in vno corpe. qz tūc corpus nō haberet vnā spēm. sed q̄tuor qd ē impossibile. Et si loquamur de pñnetia quātitatiua tūc quodāmodo pñt intelligi q aia pñnet corpus. qz dī Ar. in textu q pñes quātitatiue corpi non sūt manent remora aia a corpe. Et tñ de pñmo libro

Nota versus in se pñnetes opōnes antiquoz de aia Sic sunt ponentes animam pñmi sapientes Ignē democrit?. arhamos Leu. Pythagorasqz Pont. Anaxagoras intellectū. elemēta Empedocles. Plato posuit numeros z ydeas Et Thales aiam memorabit esse motiua Hera Pyogenes. Heraclitus esse vaporem Compat Ameon hanc imortalib. Ippus Dixit aquā Traxias aiam dedit esse cruorem Summus Aristoteles hanc dicit corpi acū.

Ue qdem igit a porib? tractata de aia dicta sunt Iterū aut tāqz ex pñcipio redeam? rēptātes Determinare quid est aia z q vtiqz erit cōissima rō ipsius

Postqz Aristo. in pmo libro determinauit de aia fm opōmōne antiquoz. hic in scdo determinat de aia fm opōmōne pñriā. Et pmo determinat de aia q̄ntū ad ei? qd dicitur Secūdo de ei? potētis. ibi (Potētiaz aut aie)

Arguit. q̄ntio an est p̄supposita a q̄ntioe qd est. q videt q pus debeat q̄ri an aia sit anteqz diffinitio aie ponatur. Odū q aiam esse p̄ ad sensum. sz ars z p̄tus sunt circa difficultia z circa ea q nō sunt de se nota. sic q Aristo. dī pmo thopicor. q nō est q̄rendū de illis in aliq scia q̄ca dūt sub sensu. Et hoc em q aliqz hz opōtōes vitale q cadit sub sensu statim cognoscit aiam esse in illo corpe qd hz talē opōtōem. Sicut ist? ponit Aristo. ij. phisicor. vbi sic inq̄t q ridiculosum fuit siue ridiculū est naturā demonstrare esse. qz cadit sub sensu. In pñmis q p̄tinuat Aristo. dicta dicēdis. Et dī q illa (q dicta sunt de aia) sunt tractata a porib? i. antiqz phis qui solebāt habere diuersas opōmōnes de aia. Et ideo nūc a pñcipio. ddm est de aia qd sit aia z q sit cōissima rō ipsius aie. In q̄ tria p̄siderā? p̄mū est q de nouo tractādū est de aia acsi nihil dictū esset de ea. qz oia dicta p̄us de aia p̄az vel nihil hñt veritatis. q si debeat? de aia p̄tate dicere tūc oia a nouo incipere. Sed p̄siderādū est q in textu dī (rēptātes) in q tāqz difficultas determinādū de aia. qz q̄ntis aia q ad qd est sit facilis cognitōis. tñ cognitio ipsius q ad qd est difficilis est. Tercū qd notat est q Aristo. vult determinare de aia fm cōissimā ei? rōne. qd dī Aristo. ad excludēdū duas opōmōnes antiquoz. quoz aliq locuti sunt solū de aia vegetatiua z sensitua nō distinguētes intellectum a sensu. Alij aut sicut plato mei solū locuti sunt de aia rōnali. z nō de alijs aiab. z ideo ad excludēdū vtrāqz opōmōne dī q vult dare cōem rōnem q puenit oib? aiab

Dicim? itaqz vnū qdā gen? cor? q sit suba

Hic p̄ceditur intentū suū. scz ponēdo duas diffinitōes aie Et pmo inuestigat eā q se hz sicut celo demōstrāōis Secūdo illā q ē sicut demōstrāōis pñcipiū. ibi (qm ar ex icertis) Circa p̄mū duo facit. qz pmo inuestigat diffinitōes aie. Secdo pbat eā ibi (vlt? g) Circa p̄mū iterū duo facit qz pmo ponit diuisōes ad inuestigādū diffinitōes de aia. qz illū modū inuestigādū diffinitōez ponit scdo posterior tāqz vltē. Secdo ex ill? diuisōib? pcludit diffinitōem aie Circa p̄mū p̄mitte sex diuisōes. q̄rū p̄ma ē entis i. x. p̄dicamta. z illa t̄minat paucis p̄bis i textu cū sic dī Hos p̄bi dicim? vnū gen? entis eē subam q qd intelligit q ens etiā hz alias p̄es siue genera sub se. scilicet aia p̄dicamta

Hui?at aliud qdē sic materiā q fm se qdem nō ē h? aliqd. aliud ar sic formā z spēm fm quā dī iā h? aliqd. z terciā q ex his. Est at materiā q dem potentia. spēs aut eēndelechia.

Hic ponit aliā diuisiōne. z est ista q suba diuidit in materiā formā z totū p̄positū. Et differit p̄es ist? diuisiō

Continuat

Ad diuisiō ad iustitiam
quod dicitur male
aut = 6
Sicut dicitur
aut = 6
Sicut dicitur

Secda qd subdi
mfo vniū mlti
p̄mū diuisiōe p̄ctā
quod dicitur aliud
vltē ad demōstrādū q
vltē ad demōstrādū q
vltē ad demōstrādū q